

AANGETEKEND
Omgevingsdienst Twente
Postbus 499
7600 AL ALMELO

Vooruit per e-mail: info@odtwente.nl,
proceduremedewerkers@overijssel.nl

Datum	Drunen, 9 september 2025
Onze referentie	D2025041
Uw referentie	Z2023-ODT-009323
Inzake	[redacted] / Provincie Overijssel (V4) motivering zienswijze en verzoek stukken

Geachte [redacted] [redacted]

- Op 15 augustus 2025 heb ik namens [redacted] en [redacted] op [redacted] wonende aan de [redacted] e [redacted] n, een zienswijze pro forma ingediend tegen het ontwerpbesluit omgevingsvergunning van Gedeputeerde Staten van Overijssel (hierna: GS) van 24 juni 2025 met bovengenoemd zaaknummer. Bij schrijven van 27 augustus 2025 heeft u cliënten gedurende twee weken in de gelegenheid gesteld om de motivering van hun zienswijze in te dienen. Hierbij, en dus tijdig, dien ik namens cliënten de motivering van hun zienswijze in.
- In deze zienswijze wordt daarnaast verzocht om de volgende stukken toe te sturen:
 - het advies van Brandweer Twente (blz. 22 ontwerpbesluit);
 - de bouwvergunning van 20 januari 2025 (blz. 25 ontwerpbesluit);
 - de stukken waarin zonder enige grondslag gegevens zijn geweigerd (de toelichting op de aanvraag van 18 juli 2024).
- Het ontwerpbesluit schiet ernstig tekort. GS zijn ervan op de hoogte dat het bedrijf al jarenlang voor een groot deel illegaal in werking is en dat de vergunningen voor het bedrijf niet op orde zijn. Deze 'revisievergunning' zou de vergunningensituatie op orde moeten brengen en de illegale situatie moeten legaliseren. GS zouden de vergunningaanvraag daarom deugdelijk beoordelen en orde op zaken stellen. Daar blijkt echter niets van.
- Het ontwerpbesluit maakt niet eens duidelijk wat er in deze 'revisie' wordt vergund. Het ontwerpbesluit is daarnaast innerlijk tegenstrijdig. Ook de stukken bij de aanvraag (die onderdeel uitmaken van het ontwerpbesluit) zijn innerlijk

tegenstrijdig. De geurbelasting is slecht en onjuist beoordeeld en er zijn geen fatsoenlijke geurvoorschriften gesteld. Dat is zwaar teleurstellend omdat GS er genoegzaam van op de hoogte zijn dat het bedrijf al jarenlang ernstige geuroverlast in de omgeving veroorzaakt en de omgeving daarover veelvuldig klachten heeft ingediend. Ook weten GS dat het bedrijf een calculerend overtreder is van onder andere de afvalstoffenwetgeving. Desondanks zijn GS voornemens om de vergunning nota bene in strijd met de afvalstoffenwetgeving te verlenen. Dit alles wijst op vooringenomen handelen van GS. Het ontwerpbesluit is in strijd met diverse wet- en regelgeving en in strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder in het bijzonder het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. De aangevraagde omgevingsvergunning moet worden geweigerd.

5. Ook gelet op alle overtredingen en economische delicten die het bedrijf pleegt en het strafrechtelijk onderzoek dat jegens het bedrijf loopt, moet de aangevraagde vergunning – op grond van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur – geweigerd worden. Het bedrijf gebruikt de vergunning namelijk om strafbare feiten te plegen en daarmee zodanig economisch voordeel te genieten, dat zelfs een dwangsom van € 1.500.000 geen prikkel vormt om overtredingen te beëindigen.
6. Kennelijk weegt voor GS de politieke druk vanuit Provinciale Staten zwaarder dan het voldoen aan de wet- en regelgeving – door zichzelf én het bedrijf. Dat is ronduit zorgelijk en stuitend te noemen.

0. Inhoudsopgave

7. Deze zienswijze is als volgt opgebouwd.

Algemeen

0. Inhoudsopgave	blz. 2
1. Achtergrond	blz. 4
2. Inleiding	blz. 5
3. Formele punten	blz. 5
4. Bevoegd gezag	blz. 6

MER-beoordelingsbesluit

5. MER algemeen	blz. 9
6. Projecten	blz. 9
7. Kenmerken van het project	blz. 10
8. Plaats van het project	blz. 13
9. Kenmerken van het potentiële effect	blz. 16
10. MER tussenconclusie	blz. 18

Ontwerpvergunning

11. Het project	blz. 19
12. Activiteitenbesluit	blz. 25
13. BBT	blz. 27
14. Afvalstoffen	blz. 29
15. Afvalwater, bodem en energie	blz. 36
16. Externe veiligheid	blz. 37
17. Geluid	blz. 42
18. Geur	blz. 45
19. Lucht	blz. 50
20. Wet bibob	blz. 52
21. Voorschriften	blz. 53
22. Onvolledige vergunning(aanvraag)	blz. 54
23. Conclusie	blz. 55

8. De volgende bijlagen worden meegestuurd

1. Ontwerpbesluit (reeds overgelegd bij de pro forma zienswijze)
2. STAB-rapport m.b.t. categorie 4.3 IPPC-installatie
3. Onderbouwing categorie 4.3 IPPC-installatie
4. Advies jurist categorie 4.3 IPPC-installatie
5. Advies ODRN categorie 4.3 IPPC-installatie
6. Zienswijze tegen ontwerp natuurvergunning
7. Processchema 2025
8. Processchema 2011
9. Toelichting mestdroging
10. Toelichting open opslaghal vaste stoffen
11. Oorspronkelijk rapport geurmeting 2020

productiecapaciteit te overschrijden en aldus economisch voordeel te behalen door het structureel overtreden van de vergunningvoorschriften.”¹

12. GGG heeft voor een uitbreiding van haar bedrijf een omgevingsvergunning milieu bij GS aangevraagd. GS zijn voornemens om deze omgevingsvergunning te verlenen. Mede gelet op de hiervoor (beknopt) geschetste achtergrond maken cliënten zich ernstig zorgen over deze uitbreiding en verzetten zij zich daar met klem tegen.

2. Inleiding

13. GGG heeft op 8 juni 2023 een aanvraag voor een omgevingsvergunning milieu zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en sub e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) bij GS ingediend. Het gaat daarbij om een revisievergunning zoals bedoeld in artikel 2.6 van de Wabo. Omdat de aanvraag vóór de inwerkingtreding van de Omgevingswet per 1 januari 2024 is ingediend, is ingevolge artikel 4.3 van de Invoeringswet Omgevingswet op de aanvraag het oude recht van toepassing.

14. De vergunningaanvraag ziet op een uitbreiding van de capaciteit tot maximaal 60.000 ton te vergisten materiaal per jaar. Het project is in de toelichting op de aanvraag als volgt omschreven.

“De activiteit betreft een bestaande vergistingsinstallatie met opwerking naar groen gas. De installatie zal in de toekomstige situatie jaarlijks ten hoogste 60.000 ton aan biomassa (tenminste 50% mest en minder dan 50% co-producten) gaan verwerken.”

15. Van feitelijke wijzigingen in het bedrijf (b)lijkt geen sprake. De wijzigingen zijn in het verleden namelijk al illegaal gerealiseerd. Met de aanvraag wordt beoogd om deze illegale wijzigingen, samen met een uitbreiding van de capaciteit, te legaliseren. Voor de uitbreiding van de capaciteit is ook geen feitelijke wijziging nodig. Het bedrijf heeft die capaciteit namelijk al, wat ook blijkt uit veelvuldige controles waarbij in ieder geval een capaciteit van 56.302 ton per jaar is vastgesteld.

16. Op 24 juni 2025 hebben GS een ontwerpbesluit genomen op de aanvraag. Daaruit blijkt dat GS voornemens zijn om de aangevraagde omgevingsvergunning aan GGG te verlenen.

3. Formele punten

17. Het ontwerpbesluit is ondertekend door GS. Die ondertekening lijkt niet volledig. Het ontwerpbesluit staat namelijk op briefpapier van Omgevingsdienst Twente (hierna: ODT) en is naar verwachting in mandaat door de ODT namens GS genomen.

¹ Besluit van GS van 17 juli 2025, Z2024-00006497, blz. 7.

18. Door Brandweer Twente is een advies uitgebracht (blz. 22 ontwerpbesluit). Dit advies ontbreekt ten onrechte bij de ter inzage liggende stukken. Namens cliënten verzoek ik u vriendelijk om het advies alsnog toe te sturen.
19. In het ontwerpbesluit wordt verwezen naar een bouwvergunning van 20 januari 2025 (blz. 25 ontwerpbesluit). Deze bouwvergunning is cliënten niet bekend en hiervan is ook geen kennis gegeven. Namens cliënten verzoek ik u vriendelijk om de bouwvergunning van 20 januari 2025 toe te sturen.
20. Uit de aanvraag en de toelichting daarop blijkt dat het gaat om een gefaseerde vergunningaanvraag en dat de eerste fase enkel ziet op milieu. In het ontwerpbesluit staat daar ten onrechte niets over vermeld, en ook niet over het moment van inwerkingtreding van de omgevingsvergunning eerste fase.

4. Bevoegd gezag

4.1 Algemeen

21. In het ontwerpbesluit staat dat GS bevoegd gezag zijn omdat sprake is van een inrichting zoals bedoeld in categorie 28.4 in bijlage I, onderdeel C, van het Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor) en van een IPPC-installatie. Dit is echter niet volledig. Ook de toelichting op de aanvraag is op dat punt niet volledig.

4.2 Categorieën inrichting

22. Bij GGG is niet alleen sprake van een inrichting zoals bedoeld in categorie 28.4 in bijlage I, onderdeel C, bij het Bor. Dat blijkt ook uit de uitspraak van rechtbank Overijssel van 3 november 2023 met zaaknummers ZWO 21/1034 en 22/356. Reeds in die uitspraak heeft de rechtbank vastgesteld dat sprake is van een inrichting die ook valt onder categorie 7.4, en meer specifiek (ook) onder categorie 28.4, onder a, sub 6, en 28.4, onder c, sub 1, in bijlage I, onderdeel C, bij het Bor. GS hebben dit ook vastgesteld in het besluit van (onder andere) 7 november 2023 met zaaknummer 2022-017669. Het ontwerpbesluit vermeldt ten onrechte niet alle categorieën die bij GGG aan de orde zijn. Het ontwerpbesluit is daarom onvolledig.

4.3 IPPC-installatie

23. In het ontwerpbesluit – alsmede in de ‘toelichting bij de BBT-toets voor Groen Gas Goor’, behorende bij de vergunningaanvraag – staat dat bij GGG sprake is van een IPPC-installatie zoals bedoeld in categorie 5.3, onder b, in bijlage I bij Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies (hierna: RIE). Dat klopt; dat heeft de rechtbank ook vastgesteld in de hiervoor genoemde uitspraak van 3 november 2023.
24. Dit is echter niet volledig. Bij GGG is namelijk ook sprake van een categorie 4.3 IPPC-installatie. Deze categorie luidt, voor zover van belang, als volgt.

"De fabricage van fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen."

Daarbij geldt gelet op de aanhef van categorie 4 het volgende.

"Voor de doeleinden van dit deel wordt onder fabricage in de zin van de categorieën activiteiten in dit deel verstaan de fabricage van de in 4.1 tot en met 4.6 genoemde stoffen of groepen stoffen op industriële schaal door chemische of biologische omzetting."

25. Dat bij GGG sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie blijkt uit het STAB-rapport van 30 juni 2023 met kenmerk STAB-41626. Daar staat onder andere het volgende in vermeld.

Binnen de inrichting van Groen Gas Goor is sprake is van de fabricage van fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen op industriële schaal door chemische of biologische omzetting. Om die reden was ten tijde van de handhavingsbesluiten sprake van een inrichting als bedoeld in categorie 4.3 van bijlage [REDACTED]

26. Cliënten onderschrijven deze conclusie en verwijzen voor de onderbouwing daarvan integraal naar het STAB-rapport (bijlage 2²). In aanvulling daarop verwijzen cliënten naar de reactie die zij destijds op het betreffende concept STAB-rapport hebben ingediend (welke reactie ertoe heeft geleid dat de STAB in het definitieve rapport heeft geconcludeerd dat inderdaad sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie). Het relevante deel van die reactie is in een afzonderlijk memo gezet, en daar wordt integraal naar verwezen (bijlage 3).
27. Dat bij GGG sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie, bevestigt ook de jurist van de provincie. Voor de onderbouwing daarvan wordt integraal verwezen naar de toelichting van de jurist (bijlage 4).
28. Dat bij GGG sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie, concludeert ook de ODRN in een advies aan de provincie over GGG. Voor de onderbouwing daarvan wordt integraal verwezen naar dit advies (bijlage 5).
29. Het STAB-rapport, de jurist van de provincie en het advies van de ODRN zijn volstrekt helder: bij GGG is sprake van een categorie 4.3 IPPC-installatie. De aanvraag is op dit punt onvolledig en in het ontwerpbesluit is daar ten onrechte aan voorbijgegaan.
30. Omdat bij GGG sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie, zijn GS ook op grond van artikel 3.3, eerste lid, aanhef en sub a, [REDACTED] bevoegd gezag.

² De nummering van de bijlagen loopt door op de nummering in de pro forma zienswijze.

4.4 Brzo-bedrijf

31. Bij GGG is daarnaast sprake van een bedrijf waarop het Besluit risico's zware ongevallen 2015 van toepassing is. Ook om die reden zijn GS ook op grond van artikel 3.3, eerste lid, aanhef en sub a, [REDACTED] bevoegd gezag. Dit wordt toegelicht in hoofdstuk 17 van deze zienswijze, waar wordt ingegaan op de externe veiligheid. Daar wordt daarom integraal naar verwezen.

MER-beoordelingsbesluit

5. MER algemeen

32. De situatie waarvoor GGG een omgevingsvergunning heeft aangevraagd, is een m.e.r.-beoordelingsplichtig project in de zin van artikel 7.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer (hierna: Wm). Met het oog daarop moest GGG van het voornemen van het project een mededeling doen aan het bevoegd gezag (artikel 7.16, eerste lid, van de Wm). Deze mededeling wordt ook wel de m.e.r.-aankondiging genoemd.
33. De inhoudelijke eisen voor de m.e.r.-aankondiging staan in artikel 7.16, tweede, derde en vierde lid, van de Wm in samenhang met bijlage III bij Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van projecten (hierna: MER-richtlijn). De inhoudelijke eisen voor het m.e.r.-beoordelingsbesluit staan in artikel 7.17, derde en vierde lid, van de Wm in samenhang met bijlage III bij de MER-richtlijn.
34. GGG heeft op 15 oktober 2022 een m.e.r.-aankondiging ingediend. Naar aanleiding daarvan hebben GS op 31 mei 2023 een m.e.r.-beoordelingsbesluit genomen. Daarin hebben GS besloten dat er geen bijzondere omstandigheden zijn die het uitvoeren van een milieueffectrapportage (hierna: MER) nodig maken voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor de voorgenomen activiteiten van GGG. In het ontwerpbesluit wordt naar dit besluit verwezen (blz. 24 ontwerpbesluit).
35. Cliënten zijn het niet eens met de conclusie van het m.e.r.-beoordelingsbesluit en de verwijzing hiernaar in het ontwerpbesluit. Dit lichten zij hierna toe. Daarbij zal over het algemeen worden gesproken over de m.e.r.-beoordeling, waarmee wordt bedoeld op zowel de m.e.r.-aankondiging als het m.e.r.-beoordelingsbesluit. Als het van belang is om een onderscheid te maken, wordt dat aangegeven.

6. Projecten

36. In de m.e.r.-beoordeling is ervan uitgegaan dat een m.e.r.-beoordeling is vereist op grond van artikel 7.2, eerste lid, aanhef en sub b, van de Wm in samenhang met artikel 2.5, vijfde lid, onder b, van het Besluit milieueffectrapportage (hierna: Besluit m.e.r.) en categorie 18.1 van onderdeel D in de bijlage bij het Besluit m.e.r. Dit is weliswaar juist, maar niet volledig. Er is, anders dan in de m.e.r.-beoordeling staat, namelijk ook sprake van een project zoals bedoeld in categorie 21.6, onder c, van onderdeel C/D in de bijlage bij het Besluit m.e.r. Deze categorie luidt als volgt.

“De oprichting³ van een geïntegreerde chemische installatie, dat wil zeggen een installatie voor de fabricage op industriële schaal van stoffen door chemische

³ Respectievelijk “wijziging of uitbreiding”.

omzetting, waarin verscheidene eenheden naast elkaar bestaan en functioneel met elkaar verbonden zijn, bestemd voor de fabricage van (...) fosfaat-, stikstof- of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen)".

37. Bij GGG is hier sprake van. Daarvoor geldt dezelfde motivering als de motivering dat bij GGG sprake is van een categorie 4.3 IPPC-installatie. Een bedrijf zoals bedoeld in categorie 4.3 van bijlage I bij de RIE is namelijk hetzelfde als een project zoals bedoeld in categorie 21.6, onder c, in de bijlage bij het Besluit m.e.r. Om die reden wordt voor de motivering dat sprake is van een categorie 21.6, onder c, 'MER-project' integraal verwezen naar paragraaf 4.3 van deze zienswijze. In de m.e.r.-beoordeling is ten onrechte miskend dat sprake is van een categorie 21.6, onder c, MER-project. Dat betekent dat een MER opgesteld had moeten worden en dat vanwege het ontbreken daarvan de aangevraagde vergunning buiten behandeling had moeten worden gelaten (artikel 7.28 Wet milieubeheer). Dat het gaat om een bestaande installatie, maakt dat niet anders. Als in het verleden ten onrechte geen MER is uitgevoerd, moet dat gebrek immers hersteld worden (zie bijv. HvJ 3 juni 2008, ECLI:EU:C:2008:380 en HvJ 12 november 2019, ECLI:EU:C:2019:955). Al hetgeen hierna wordt aangevoerd, dient in zoverre dan ook ten overvloede.

7. Kenmerken van het project

7.1 Cumulatie met andere projecten

38. In het besluit staat dat er geen cumulatie met andere projecten in de omgeving zal optreden. Dit is niet juist. Voor een toelichting daarop wordt verwezen naar hoofdstuk 9 van deze zienswijze, waar wordt ingegaan op de cumulatieve effecten.

7.2 Verontreiniging en hinder

39. In het besluit staat dat voor geluid verschillende maatregelen worden getroffen. Die komen in het akoestisch onderzoek echter niet allemaal terug en/of die zijn niet geborgd in het ontwerpbesluit. Het akoestisch onderzoek toont bovendien de nodige gebreken. Voor een toelichting daarop wordt integraal verwezen naar hoofdstuk 17 van deze zienswijze.
40. In het besluit staat voor geur eveneens dat verschillende maatregelen worden getroffen, dat wordt voldaan aan een aanvaardbaar geurhinderniveau en dat "redelijke maatregelen" (beste beschikbare technieken (...)) zijn toegepast." Er is echter helemaal niet aan de best beschikbare technieken uit de toepasselijke BREF's getoetst. De geurmaatregelen – oftewel: de luchtwasser en het biobed – zijn helemaal niet beoordeeld. Het geurrapport schiet ernstig tekort. Voor een toelichting daarop wordt integraal verwezen naar hoofdstuk 18 van deze zienswijze.
41. Ten onrechte is in het kader van de verontreiniging en hinder niet ingegaan op stikstof, terwijl dit een essentieel onderdeel is. Voor zover het gaat om stikstof, wordt verwezen naar paragraaf 8.2 van deze zienswijze. Daar wordt ingegaan op het

opnamevermogen van het natuurlijk milieu, in welk kader GS wel zijn ingegaan op stikstof. Ook die beoordeling schiet echter ernstig tekort.

42. Voor overige milieueffecten wordt verder verwezen naar hoofdstuk 11 en volgende van deze zienswijze.

7.3 Het risico van zware ongevallen en/of rampen

43. In de m.e.r.-beoordeling wordt ervan uitgegaan dat het bedrijf niet onder het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (hierna: Brzo) of het Besluit externe veiligheid inrichtingen (hierna: Bevi) valt. Dat is (mogelijk) niet juist. Voor de motivering daarvan wordt verwezen naar hoofdstuk 16 van deze zienswijze. Doordat in de m.e.r.-beoordeling van de onjuiste gegevens (waaronder ook begrepen het H₂S-gehalte en de omvang van de biogasopslag) is uitgegaan, zijn de risico's van zware ongevallen en/of rampen niet goed beoordeeld.

44. De m.e.r.-beoordeling is met betrekking tot de risico's van zware ongevallen en/of rampen niet volledig. Onder andere (de gevolgen van) de volgende risico's ontbreken:

- a. breuk of lekkage van een vergister;
- b. instantaan falen van een vergister;
- c. breuk of lekkage van een gasleiding;
- d. instantaan falen van een gasleiding;
- e. gaslekkage uit een vergister of gasopslag;
- f. instantaan falen van een gasopslag;
- g. gebrek aan invoedcapaciteit in het gasnet;
- h. storing aan of falen van de ontwavelingsinstallatie.

45. In de m.e.r.-beoordeling is ten onrechte niet op (de gevolgen van) deze risico's ingegaan. Hierbij is van belang dat GS met onderhavige vergunning twee extra vergisters toestaan (zie ook paragraaf 11.3 van deze zienswijze), zodat bovenstaande risico's toenemen. Het project kan daarom aanzienlijke milieueffecten hebben. Er had een MER opgesteld moeten worden.

46. Ten overvloede wordt nog het volgende opgemerkt. In de m.e.r.-beoordeling staat dat GGG het aangrenzende terrein heeft aangekocht. Dit blijkt echter nergens uit en wordt in zoverre dan ook betwist. Daarnaast is in de m.e.r.-beoordeling ten onrechte alleen ingegaan op de woningen aan [REDACTED]. Dichter bij GGG zijn namelijk bedrijfs(verzamel)gebouwen met (mogelijke) kantoorfuncties gelegen en/of geprojecteerd.⁴ Het gaat om de bedrijfs(verzamel)gebouwen op de volgende percelen:

⁴ Dat het ook gaat om kantoorfuncties, blijkt uit diverse vastgoedwebsites, waaronder deze twee (1) [https://www.bedrijfspan.com/bedrijfspanen/bedrijfsruimte/\[REDACTED\]-goor/87147/](https://www.bedrijfspan.com/bedrijfspanen/bedrijfsruimte/[REDACTED]-goor/87147/) en (2) <https://vastgoedleads.nl/aanbod/bedrijfsruimte/kooimaten#features>

- a. perceel Goor, sectie A, nr. 4152 en 4150; a [REDACTED] Gemeenteblad Hof van Twente 2023, 62008);
- b. perceel Goor, Sectie A, nr. 3757; a [REDACTED] (Gemeenteblad 2023, 417691);
- c. perceel aan d [REDACTED] Gemeenteblad 2023, 530007)
- d. perceel aan de Kooimaten; nabij [REDACTED] aanvraag, Gemeenteblad 2023, 553565).

47. Deze percelen zijn gelegen bij en rondom de locatieprikker op de volgende afbeelding, en daarmee op een afstand van slechts circa 65 meter van GGG.

48. Naast het plaatsgebonden risico van deze kantoorfuncties, moeten ook de groepsrisico's in beeld worden gebracht. In de m.e.r.-beoordeling is ten onrechte niet op (de gevolgen van) de risico's voor deze kantoorfuncties ingegaan.

7.4 Risico's voor de menselijke gezondheid

49. In de m.e.r.-beoordeling staat er een grote gasbuffer aanwezig is om het plotseling vrijkomen van biogas zoveel mogelijk te voorkomen. Onduidelijk is waarop wordt bedoeld met de gasbuffer en waar deze zich zou bevinden. In de plattegrond van het bedrijf staat namelijk geen gasbuffer.

50. In de m.e.r.-beoordeling staat dat het H₂S-gehalte "gemiddeld altijd onder de 200 ppm gehouden" wordt. Dit is in de praktijk echter niet geborgd en wordt ook in het ontwerpbesluit onvoldoende geborgd. Dit wordt verder toegelicht in hoofdstuk 16 van deze zienswijze. Daar wordt daarom integraal naar verwezen.

51. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat verder dat "de opgenomen maatregelen voldoen aan de huidige technische inzichten en aan de uitgangspunten van de Verordening dierlijke bijproducten" (blz. 13). "Met de aangegeven maatregelen en voorzieningen wordt een acceptabel risico voor de menselijke gezondheid bereikt" (blz. 13). Over welke maatregelen en voorzieningen hebben GS het? In de m.e.r.-aanmeldnotitie staat hier niets over. Omdat onduidelijk is over welke maatregelen en voorzieningen het hier zou gaan, kan ook niet worden nagegaan of hierover iets in de aanvraag en het ontwerpbesluit is opgenomen. GS achten deze echter wel van belang om een acceptabel risico voor de menselijke gezondheid te kunnen bereiken. Nu niet vastgesteld kan worden dat de benodigde maatregelen en voorzieningen worden getroffen, is geen acceptabel risico geborgd.

52. Het project kan ook gelet hierop aanzienlijke milieueffecten hebben. Daarom had een MER opgesteld moeten worden.

8. Plaats van het project

8.1 Het grondgebruik (bestemmingsplan)

53. In de m.e.r.-beoordeling worden in het kader van de locatie c.q. de plaats van het project niet de hiervoor genoemde kantoorfuncties en niet de woningen op [REDACTED] aan de noordoostzijde van de locatie benoemd. Dat zijn de woningen aan de [REDACTED]

54. In de m.e.r.-beoordeling wordt summier ingegaan op het bestemmingsplan. Wat er staat, klopt echter niet. De activiteiten van GGG passen namelijk niet binnen het bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Zenkeldamshoek 2017'.⁵ Het bestemmingsplan staat bedrijven tot en met categorie 3.2 toe. De activiteiten van GGG vallen onder een hogere categorie. Daar zijn verschillende redenen voor.

55. Een eerste reden is dat er bij GGG onder andere sprake is van mestverwerking. Deze bedrijfsactiviteit is niet opgenomen in de Staat van bedrijven zoals die hoort bij het bestemmingsplan. Dat betekent dat de bedrijfsactiviteit op grond van het bestemmingsplan niet is toegestaan. Dat bij GGG sprake is van mestverwerking, blijkt uit de m.e.r.-beoordeling. Daarin staat namelijk vermeld dat "de dikke fractie wordt opgewerkt (hygiënisatie) tot een exportwaardig mestproduct en afgevoerd naar het buitenland".⁶ Dat dat nu niet anders is, blijkt ook uit de website van GGG. Daar staat namelijk vermeld dat de dikke fractie wordt geëxporteerd.⁷ Bij het exporteren van dierlijke meststoffen is er sprake van mestverwerking (vergelijk artikel 1, sub dd, van de Meststoffenwet).

56. Een tweede reden is dat bij GGG sprake is van mestdroging (dit wordt verder toegelicht in paragraaf 11.5 van deze zienswijze, waar integraal naar wordt verwezen).

⁵ Sinds 1 januari 2024 onderdeel van het Omgevingsplan gemeente Hof van Twente.

⁶ M.e.r.-beoordelingsbesluit, blz. 9 en m.e.r.-aanmeldnotitie, blz. 14. Zie ook toelichting op aanvraag, blz. 16.

⁷ www.groengas.nl

Ook deze bedrijfsactiviteit is niet opgenomen in de Staat van bedrijven zoals die hoort bij het bestemmingsplan, en is dus niet toegestaan. Mestdroging valt simpelweg niet onder de wel toegestane activiteit "covergisting, verbranding en vergassing van mest, slib, GFT en reststromen voedingsindustrie". Mestdroging valt ook niet onder een andere categorie bedrijven in de Staat van bedrijven behorende bij het Omgevingsplan. Volgens de planregels zijn alleen bedrijven toegestaan die zijn vermeld in de Staat van bedrijfsactiviteiten. Omdat mestdroging niet is vermeld in de Staat van bedrijven, is mestdroging simpelweg in strijd met het bestemmingsplan.

57. Een derde reden is dat bij GGG sprake is van composteren. Dat staat in de m.e.r.-aanmeldnotitie (blz. 10). Daar staat dat daar nu al sprake van is. Het composteren is echter, anders dan GGG in de m.e.r.-aanmeldnotitie stelt, niet vergund.

In de inrichting van Groen Gas Goor zijn op hoofdlijnen de volgende stappen te onderscheiden. Deze stappen zijn voor een lagere productiecapaciteit dan nu voorzien reeds vergund:

- Het opslaan van de vaste mest en co-producten;
- Het vergisten van de meststoffen en co-producten;
- Het scheiden van de digestaat in een dunne en dikke fractie m.b.v. ontwatering;
- Het composteren en opslaan van de dikke fractie uit het digestaat;
- Het opwerken naar groen (bio)gas en invoeding naar bestaand gasnetwerk.

De installatie is ISCC gecertificeerd (certificatie van gebruik van duurzame biomassa en productie van groene energie daaruit).

58. Bedrijven die composteren en een capaciteit hebben zoals GGG, vallen onder milieucategorie 4.1 / 5.2. Dat is op grond van het bestemmingsplan niet toegestaan.
59. Een vierde reden is dat GGG een Seveso-inrichting is. Een Seveso-inrichting valt niet onder de Staat van bedrijven bij het bestemmingsplan en is daarom niet toegestaan. Dat bij GGG sprake is van een Seveso-inrichting, wordt toegelicht in hoofdstuk 17 van deze zienswijze. Daar wordt daarom integraal naar verwezen.
60. Een vijfde reden is dat GGG een IPPC-installatie exploiteert voor het maken van fosfaathoudende, stikstofhoudende of kaliumhoudende meststoffen, zoals bedoeld in categorie 4.3 van bijlage I bij de RIE (zie paragraaf 4.3 van deze zienswijze). Een dergelijk bedrijf, voor het be-/verwerken van mest c.q. het produceren van meststoffen, is niet opgenomen in de Staat van bedrijven bij het bestemmingsplan. Dat betekent dat de bedrijfsactiviteiten op grond van het bestemmingsplan niet zijn toegestaan.
61. In de m.e.r.-beoordeling staat dus ten onrechte dat de activiteiten van GGG binnen het bestemmingsplan passen. Dat betekent dat er ook een omgevingsvergunning planologisch strijdig gebruik c.q. omgevingsplanactiviteit nodig is. Gelet op het

voorgaande is ook niet goed beoordeeld of het project aanzienlijke milieueffecten heeft.

8.2 Het opnamevermogen van het natuurlijk milieu (Natura 2000)

62. In de m.e.r.-beoordeling wordt voor de beoordeling van Natura 2000-gebieden verwezen naar de natuurvergunning die GGG op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming heeft aangevraagd. Het m.e.r.-beoordelingsbesluit vermeldt wanneer dit volstaat als passende beoordeling.
63. Los van het feit dat in het m.e.r.-beoordelingsbesluit niet is getoetst of een van de genoemde situaties zich in dit geval voordoet (quod non), miskennen GS daarmee hun eigen standpunt/ beleid van de afgelopen drie jaren om geen medewerking te verlenen aan extern salderen en de behandeling van aanvragen voor een natuurvergunning op basis van extern salderen op te schorten. GS hebben in het besluit van 20 juli 2022 (kenmerk 2022/0132857) namelijk besloten om "extern salderen" enkel "bij uitzondering toe te staan als bij een project per saldo sprake is van een verbetering voor de natuur en het bijdraagt aan het realiseren van andere provinciale beleidsdoelstellingen op het gebied van duurzaamheid." Anders staat volgens GS het additionaliteitsvereiste aan extern salderen in de weg. Om die reden schorten GS het verlenen van natuurvergunningen op basis van extern salderen al jarenlang op. Op 28 januari 2025 hebben GS besloten om deze vergunningverlening nog een jaar langer, dus tot 1 februari 2026, op te schorten.⁸

Onderwerp: Opschorting vergunningverlening tot 1 februari 2026

Kenmerk: D2025-01-007050

Gedeputeerde Staten hebben besloten om de vergunningverlening op nieuwe en lopende aanvragen voor Natura 2000-activiteiten onder de Omgevingswet en lopende aanvragen onder het overgangsrecht van de Wet natuurbescherming, voor intern en extern salderen op te schorten tot 1 februari 2026.

De reden voor de opschorting is een uitspraak van de hoogste bestuursrechter in Nederland: de Raad van State. Door deze uitspraak is intern salderen met natuurvergunningen niet meer mogelijk wanneer de natuurdoelen in de Overijsselse Natura 2000-gebieden onvoldoende zijn geborgd. Voor extern salderen is het al langere tijd niet mogelijk om een vergunning te krijgen om deze reden. Met de opschorting wordt voorkomen dat lopende aanvragen geweigerd moeten worden. Gedurende de opschorting wordt er continu gekeken naar mogelijkheden om vergunningverlening snel weer mogelijk te maken. Wanneer deze mogelijkheden er zijn wordt de opschorting heroverwogen.

64. De m.e.r.-beoordeling schiet dus ernstig tekort in de beoordeling ten aanzien van Natura 2000-gebieden. Omdat het bedrijf een toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden veroorzaakt, leidt dit tot significante nadelige gevolgen voor die gebieden. Het project tast de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden aan en heeft aanzienlijke milieueffecten. Er had daarom een MER opgesteld moeten worden.

⁸ <https://overijssel.notubiz.nl/document/15100061/!#search=%22extern%20salderen%22>

65. Dat tegelijkertijd met het ontwerpbesluit omgevingsvergunning milieu een ontwerp natuurvergunning ter inzage is gelegd, maakt het voorgaande niet anders. Dat brengt namelijk geen verandering in het feit dat de m.e.r.-beoordeling ernstig tekort schiet en dat daarom een MER opgesteld had moeten worden. Daar komt bij dat ook de ontwerp natuurvergunning niet deugt. Geen van de locaties waarmee extern gesaldeerd wordt, voldoet aan alle voorwaarden voor extern salderen. Daarom komt geen van de saldogevers in aanmerking voor extern salderen. Daarnaast is ten onrechte niet aan het additionaliteitsvereiste getoetst. Er is geen passende beoordeling opgesteld. Ook is niet getoetst aan de relevante rechtspraak, waaronder de uitspraken van de Afdeling van 18 december 2024. In de beoogde situatie zijn veel stikstofbronnen buiten beschouwing gelaten, waardoor de aanvraag, de AERIUS-berekeningen en de ontwerp natuurvergunning niet compleet zijn. Voor de verdere motivering hiervan wordt integraal verwezen naar de zienswijze van cliënten tegen de ontwerp natuurvergunning (bijlage 6). Die zienswijze dient als hier herhaald en ingelast beschouwd te worden.

66. Gelet hierop tast het project de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden aan en is sprake van aanzienlijke milieueffecten. Er had een MER opgesteld moeten worden. Dat is ook het beleid van de ODT (20220524). In dit geval is ten onrechte, en zonder enige motivering, van dit beleid afgeweken.

9. Kenmerken van het potentiële effect

67. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat dat de intensiteit en complexiteit van de effecten bekend zijn en dat de aspecten geluid, geur en lucht niet nader hoeven te worden onderzocht (blz. 16). Onduidelijk is wat GS hiermee bedoelen. Cliënten zijn het niet eens met de beoordeling van de effecten van het project. Voor de motivering daarvan verwijzen zij naar hun zienswijze tegen de ontwerpvergunning.

68. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat dat de beschreven effecten van dien aard zijn dat geen onaanvaardbare nadelige gevolgen voor het milieu zijn te verwachten. "Het voorkomen en beperken van nadelige milieugevolgen kan door middel van vergunningverlening gereguleerd worden" (blz. 16). In het ontwerpbesluit voor de omgevingsvergunning worden de milieugevolgen echter niet voorkomen en ook niet, althans onvoldoende, beperkt. Er zijn geen deugdelijke voorschriften gesteld. Dit wordt verder toegelicht vanaf hoofdstuk 11 van deze zienswijze.

69. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit wordt ingegaan op de cumulatie van effecten. Daar staat vermeld dat "de bijdrage van de bestaande projecten en de voorgenomen activiteiten zijn onderzocht in het Plan MER uitbreiding regionaal bedrijvenpark Laarberg en [niet zal] leiden tot cumulatie van effecten met bestaande en/of goedgekeurde projecten" (blz. 16). Deze overweging roept nogal wat vragen op. Want waarom wordt er gesproken over een bedrijvenpark (Laarberg) dat in een andere provincie ligt? In hoeverre zijn de stukken dan überhaupt zorgvuldig bekeken, beoordeeld en/of opgesteld?

70. Daarnaast is ten onrechte niet ingegaan op de (wel aanwezige) cumulatie van effecten. Het gaat daarbij in ieder geval om de volgende cumulaties.

- a. De cumulatie van geur door GGG en – naar eigen zeggen van GGG in ieder geval – Reterra en Plukon (pluimveeslachterij).⁹
- b. De cumulatie van de compostering bij GGG¹⁰ en de compostering bij het naastgelegen bedrijf Reterra.
- c. De cumulatie van de risico's voor de externe veiligheid als gevolg van GGG als Seveso-inrichting en het bedrijf aan de [REDACTED] in [REDACTED] (dat onder het Bevi viel).

71. Deze cumulatieve effecten zijn ten onrechte niet beoordeeld. Dit is vooral voor wat betreft de cumulatie van geur uiterst opmerkelijk en uiterst kwalijk. GGG probeert in menig procedure de door cliënten ondervonden geuroverlast van GGG af te schuiven op omliggende bedrijven zoals Reterra en Plukon. Daarvoor kan worden gewezen op verschillende stukken van GGG, waaronder de volgende.¹¹

E.e.a. klemmt temeer omdat [REDACTED] nimmer duidelijk heeft gemaakt waarom zij *uitsluitend* GGG verwijten maakt. Op het bedrijventerrein Zenkeldamshoek, waar GGG gevestigd is, zijn meerdere bedrijven gevestigd waarvan de bedrijfsactiviteiten geuren in de omgeving met zich mee brengen. Denk met name aan het naastgelegen afvalverwerkingsbedrijf Reterra B.V. (voorheen: Bruins & Kwast), het slachtbedrijf Plukon Goor B.V., en Ecosol Isolatie. Op onderstaande luchtfoto is weergegeven waar deze bedrijven zijn gelegen ten opzichte van GGG en [REDACTED]

Terug naar de huidige situatie. Hoewel [REDACTED] stelt dat de door haar ervaren geuroverlast uitsluitend wordt veroorzaakt door GGG is het van belang om goed voor ogen te houden dat bedrijventerrein 'Zenkeldamshoek' meerdere bedrijven zijn gevestigd die geur uitstoten en daarmee geuroverlast zouden kunnen veroorzaken.

Een voorbeeld hiervan is het naast GGG gelegen bedrijf Reterra (voorheen: Bruins & Kwast) dat onder meer compost verwerkt en veegzand, riolen-, kolken- en gemalenslib inzamelt, maar bijvoorbeeld ook Plukon, een pluimveeslachterij. Ter illustratie van de situatie ter plaatse verwijst GGG naar onderstaande luchtfoto waarbij rood omkaderd de locatie van GGG is weergegeven, rood omcirkeld de locatie van [REDACTED] en met de blauwe kaders enkele andere bedrijven zijn aangeduid die geur uitstoten zoals het naastgelegen Reterra.

⁹ Dit heeft GGG onder andere aangegeven in haar schrijven aan uw rechtbank d.d. 4 november 2024 in de zaak met zaaknummer ZWO 24 / 3411 WABOA. Die zaak gaat over het verzoek om voorlopige voorziening dat cliënten in deze zaak tijdens de bezwaarfase hebben ingediend.

¹⁰ Zie m.e.r.-aankmeldnotitie, blz. 10.

¹¹ Dagvaarding van GGG jegens [REDACTED] en [REDACTED] om de rechter te verzoeken om een procedeeverbod aan hen op te leggen (afgewezen); het beroep van GGG tegen de last onder dwangsom van GS van 7 november 2023; de schriftelijke reactie van GGG naar aanleiding van het verzoek om voorlopige voorziening van [REDACTED] en [REDACTED] tegen de omgevingsvergunning voor GGG van 25 juli 2024.

Hoewel verzoekers stellen dat de door hen ervaren geuroverlast uitsluitend wordt veroorzaakt door GGG is het van belang om goed voor ogen te houden dat bedrijventerrein 'Zenkeldamshoek' meerdere bedrijven zijn gevestigd die geur uitstoten en daarmee geuroverlast zouden kunnen veroorzaken.

Een voorbeeld hiervan is het naast GGG gelegen bedrijf Reterra (voorheen: Bruins & Kwast) dat onder meer compost verwerkt en veegzand, riool-, kolken- en gemalenslib inzamelt, maar bijvoorbeeld ook Plukon, een pluimveeslachterij. Ter illustratie van de situatie ter plaatse verwijst GGG naar onderstaande luchtfoto (zoals afgebeeld op volgende pagina) waarbij rood omkaderd de locatie van GGG is weergegeven, rood omcirkeld de locatie van verzoekers en met de blauwe kaders enkele andere bedrijven zijn aangeduid die geur uitstoten, zoals het naastgelegen Reterra.

72. Dus terwijl GGG de geuroverlast in andere procedures probeert af te schuiven op omliggende bedrijven, vergeet zij de geuremissie van die andere bedrijven ineens op het moment dat zij die juist in de beoordeling moet betrekken. Sterker nog: bij de cumulatie van effecten benoemt zij geur niet eens. Dit alles is nogal kwalijk te noemen.
73. Ook GS zijn ervan op de hoogte dat er andere bedrijven in de omgeving liggen die geuremissie veroorzaken. Daarvoor kan bijvoorbeeld worden gewezen op het plan van aanpak van 8 januari 2025 voor geurwaarnemingen.

Bij het bedrijf Groen Gas Goor B.V. lopen diverse handhavings- en controletrajecten. Aanleiding van deze trajecten is geuroverlast dat door omwonenden wordt ervaren. Op het industrieterrein waar Groen Gas Goor B.V. is gevestigd, industriegebied "Zenkeldamshoek" en het nabij gelegen industriegebied "de Spechthorst" bevinden zich meerdere bedrijven die in potentie veroorzaker van geuroverlast zouden kunnen zijn. Het gaat om de volgende bedrijven:

- Groen Gas Goor B.V. – co-vergistingsinstallatie
- Reterra B.V. (voorheen Bruins & Kwast – Composteringsbedrijf (groenafval)
- Plukon Goor B.V. – Kuikenslachterij

74. De cumulatie van deze effecten is ten onrechte niet beoordeeld. De m.e.r.-beoordeling schiet op dit punt dus ernstig tekort. Gelet op de verschillende geur emitterende bedrijven, de ernstige geuroverlast en de vele geurklachten die door de omgeving van GGG bij GS c.q. de ODT worden ingediend, is sprake van een geurprobleem en is sprake van aanzienlijke milieueffecten. Er had daarom een MER opgesteld moeten worden.

10. MER tussenconclusie

75. In het voorgaande is toegelicht dat de m.e.r.-beoordeling niet voldoet aan de eisen die de artikelen 7.16 en 7.17 van de Wm in samenhang met bijlage III bij de MER-richtlijn daaraan stellen. De m.e.r.-beoordeling kan niet de conclusie dragen dat geen sprake is van aanzienlijke milieueffecten. Met name de cumulatie van geur is daarbij van belang. Er had een MER voor het project opgesteld moeten worden.

76. Het m.e.r.-beoordelingsbesluit is in strijd met artikel 7.17 van de Wm. GS hadden een MER moeten eisen en de aangevraagde vergunning gelet daarop moeten weigeren (artikel 7.28, vierde lid, van de Wm).

Ontwerpvergunning

11. Het project

11.1 Algemeen

77. De vergunning wordt verleend voor "het vergroten van capaciteit van de co-vergistingsinstallatie en wijziging van de installatie aan de [REDACTED] in [REDACTED]" (dictum I van het ontwerpbesluit). Wat er nou precies wordt vergund, staat niet in het ontwerpbesluit. Dat moet uit de aanvraag worden afgeleid. Het ontwerpbesluit schiet hierin tekort. Uit de vergunning zelf moet blijken wat wordt vergund. Dat geldt eens te meer omdat het gaat om een revisievergunning en het bedrijf vanaf de oprichting grotendeels illegaal in werking is (geweest). Het is de vraag of GS zelf weten wat ze voornemens zijn om te vergunnen. Er worden namelijk afwijkingen van de vergunning uit 2011 toegestaan, zonder dat die worden benoemd en beoordeeld. Ook worden afwijkingen van de vergunning van 25 juli 2024 toegestaan, zonder dat die worden benoemd en beoordeeld (zoals de extra tussenbuffer voor de dunne fractie van het digestaat en het aantal vergisters). De tekening en het processchema stemmen niet overeen, de capaciteit van de installatie is niet beoordeeld, stukken bij de aanvraag wijken van elkaar af en hanteren verschillende uitgangspunten, et cetera. Het ontwerpbesluit schiet ernstig tekort. Hierna wordt dit verder toegelicht, zonder daarbij uitputtend te zijn.

11.2 Capaciteit van de installatie

78. Tot op heden (b)lijkt nimmer inzichtelijk te zijn gemaakt wat de capaciteit van de installatie bij het bedrijf is. Het is echter van belang dat vaststaat wat de maximale capaciteit van de installatie is. Die is namelijk bepalend. Dat is alleen anders als deze capaciteit technisch of juridisch beperkt is. Dit is namelijk de enige betrouwbare eenheid.¹² Dit blijkt niet alleen uit de rechtspraak¹³, maar ook uit het document 'Answers given by DG Environment on the implementation of the Industrial emissions directive – annex I' (hierna: Leidraad RIE). Daar staat namelijk het volgende in.

"The coherent meaning of "capacity" is the maximum capacity to which the installation is limited technically or legally."

79. Gelet op het feit dat de aanvraag ziet op een doorzet van 60.000 ton per jaar en de installatie daarvoor feitelijk niet gewijzigd hoeft te worden, is de technische capaciteit van de installatie minimaal 60.000 ton. Het is echter onduidelijk of de technische capaciteit feitelijk nóg groter is.

¹² Aldus ook <https://iplo.nl/regelgeving/regels-voor-activiteiten/toelichting-milieubelastende-activiteiten/vergunning-milieubelastende-activiteit/ippc/bepalen-ippc-installatie/>

¹³ Zie bijv. ABRvS 7 november 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3607.

80. Het is daarom eens te meer van belang dat de capaciteit juridisch wordt begrensd. In de Leidraad RIE staat daarover het volgende.

"Instruments created to limit the capacity of a specific installation. In such cases a degree of monitoring and reporting is required to guarantee that the legal restriction is effective. For instance, the operator should demonstrate that the installation does not exceed the maximum allowed capacity, and should monitor and report this to the competent authority (for example annually). The competent authority should also check compliance with the restriction. Where such a legal instruments is used, it is for the Member State concerned to establish the specific mechanism to be applied and to ensure this guarantees that the Directive is fully implemented."

81. Voor een juridische beperking van de capaciteit is dus nodig dat er meet- en registratievoorschriften zijn die waarborgen dat de juridische beperking effectief is. Er moet aangetoond kunnen worden dat de vergunde capaciteit op geen enkel moment is overschreden.¹⁴ Het stellen van een voorschrift dat het bedrijf maximaal 60.000 ton aan dierlijke mest en coproducten per kalenderjaar mag accepteren en verwerken (voorschrift 2.2.8 ontwerpbesluit), is dus onvoldoende. Daarmee is immers niet geborgd dat de capaciteit niet kan worden overschreden. Controles over de voorgaande jaren bevestigen dat. Tijdens die controles is namelijk vastgesteld dat het bedrijf al jarenlang meer biomassa, dierlijke mest, cosubstraten en afvalstoffen accepteert en verwerkt dan dat zij op grond van de vergunning van 2011 mag. Dan is geen sprake van een juridische begrenzing zoals bedoeld in de Leidraad RIE.
82. In de voorschriften moeten dus nadere voorschriften worden opgenomen waarin de capaciteit van de installatie wordt begrensd overeenkomstig de Leidraad RIE.

11.3 Aantal vergisters

83. Het ontwerpbesluit maakt niet duidelijk hoeveel vergisters worden vergund. Ook de tekeningen bij de aanvraag – die overigens onderdeel uitmaken van het ontwerpbesluit – zijn hierover niet eenduidig. In de ene tekening bij de aanvraag staan drie hoofdvergisters en twee (na)vergisters, en in de andere tekening staan drie hoofdvergisters, één tussenvergister en één navergister. Als dat is wat GS willen vergunnen, dan willen GS twee extra vergisters vergunnen. Tot nu toe zijn naar eigen zeggen van GS namelijk drie vergisters vergund en twee gasdaken boven opslagsilo's (waarin volgens GS geen vergisting plaatsvindt). In het besluit van 28 november 2024 met zaaknummer 2024-025477 hebben GS namelijk het volgende overwogen.

¹⁴ Zie ook <https://iplo.nl/regelgeving/regels-voor-activiteiten/toelichting-milieubelastende-activiteiten/vergunning-milieubelastende-activiteit/ippc/bepalen-ippc-installatie/>

Het aantal gasdaken neemt toe ten opzichte van de vergunde situatie. Boven ieder van de gerealiseerde opslagen of vergisters is een gasdak voorzien. Het feit dat er op een silo een gasdak is geplaatst betekent niet dat onder dat gasdak ook vergisting plaatsvindt.

84. Gelet op het feit dat GS naar eigen zeggen in de vergunning van 25 juli 2024 – die met de beslissing op bezwaar van 28 november 2024 in stand is gebleven – slechts drie vergisters hebben vergund en nu voornemens (b)lijken te zijn om vijf vergisters te vergunnen, zijn GS dus voornemens om twee extra vergisters te vergunnen. GS hebben ten aanzien daarvan echter geen enkele beoordeling uitgevoerd – niet in het ontwerpbesluit, en ook niet eerder in het besluit van 25 juli 2024 of 28 november 2024. GS willen dus zonder enige beoordeling twee extra vergisters vergunnen. Dat getuigt van onbekwaam, vooringenomen handelen, in strijd met in ieder geval artikel 2.14 van de Wabo en de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb.
85. Doordat GS de twee extra vergisters niet hebben beoordeeld, hebben GS ook niet beoordeeld of de vergisters aan de daaraan te stellen eisen voldoen, of ze zijn voorzien van een noodafblaasinrichting en waterslot of gelijkwaardige voorziening, hoe het gas naar de opwerking wordt geleid, of ze zijn voorzien van een overdrukbeveiliging, et cetera. Ook de gevolgen die de twee extra vergisters voor het milieu en de omgeving kunnen hebben, inclusief het affakkelen, zijn niet (kenbaar) in het ontwerpbesluit beoordeeld.
86. De tekeningen bij de aanvraag zijn, zoals gezegd, niet eenduidig. De tekeningen maken deel uit van het ontwerpbesluit. Ook het processchema maakt deel uit van het ontwerpbesluit. Volgens het processchema zijn er drie hoofdvergisters, één tussenvergister en één navergister. Dat is dus een andere opzet dan in één van de tekeningen. Het ontwerpbesluit is daardoor innerlijk tegenstrijdig. Onduidelijk is hoe het nu zit. Uit de tekening blijkt ook niet wat dan de tussenvergister zou zijn en wat de navergister.
87. Het ontwerpbesluit moet duidelijk maken wat wel of niet wordt vergund en welk proces wordt vergund. Dat doet het ontwerpbesluit niet. Het ontwerpbesluit deugt van geen kanten.

11.4 Afwijkend proces

88. Het processchema dat bij het ontwerpbesluit hoort (bijlage 7), wijkt substantieel af van het processchema bij de vergunning van 2011 (bijlage 8). In het ontwerpbesluit wordt het afwijkend proces nergens benoemd. In de aanvraag worden enkele afwijkingen van het proces benoemd (die ook in eerdere procedures al aan de orde zijn geweest), maar niet de meest wezenlijke afwijkingen van het proces (die in eerdere procedures nog niet aan de orde zijn geweest). Ook wijkt het processchema af van de tekeningen en toelichting bij de aanvraag. Het gaat daarbij in ieder geval om de volgende afwijkingen die niet worden benoemd (zonder daarmee uitputtend te zijn).

- a. Volgens het nieuwe processchema worden in de tussenvergister (vloeibare) coproducten ingevoerd. Dit wijkt af van het processchema uit 2011. Waarom worden coproducten in de tussenvergister ingevoerd? Het vergistingsproces moet daar immers tot rust komen en dat gebeurt niet als dan nog cosubstraten worden toegevoegd.
- b. Volgens het nieuwe processchema vindt hygiëniserie ná de tussenvergister maar vóór de navergister plaats. Dit wijkt af van het processchema uit 2011. Als gevolg daarvan vindt de scheiding van het digestaat niet meer plaats na de hygiëniserie maar na de navergister. De vraag is hoe dit kan en waarom ervoor is gekozen om het proces op deze manier te wijzigen. Waarom wordt het digestaat gehygiëniseerd vóórdat het naar de navergister gaat? Kan de vergister tegen het tot 70 graden verwarmde digestaat? Wat is de invloed hiervan op het proces en de gevolgen voor het milieu en de omgeving?
- c. Volgens tekening K22-0584-001-03 zijn er invoerpunten voor de rechtstreekse invoer van digestaat (mest?) in vier vergisters. Dat wijkt af van het processchema. Het invoeren van digestaat (mest?) in vier vergisters betekent dat er vier hoofdvergisters zijn. Dat wijkt af van tekening K22-0584-001-01 en van de toelichting op de aanvraag.
- d. Volgens tekening K22-0584-001-03 gaat er vanuit de tussen- of navergister digestaat naar buffertank T320. Dat wijkt af van het processchema en van de toelichting op de aanvraag; daaruit volgt namelijk dat de mest ná de decanter naar buffertank T320 gaat.
- e. Volgens tekening K22-0584-001-03 wordt er *digestaat* in (in ieder geval) vier van de vijf vergisters ingevoerd. Dat het zou gaan om digestaat, lijkt niet te kloppen. In de tekening is echter bewust voor dit woord gekozen en niet voor mest.
- f. Uit de tekeningen en het processchema blijkt niet waar de drijfmest blijft. In welke vergister wordt dit ingevoerd? En waar blijft de drijfmest als de aanvoer te veel is? Er is immers namelijk drijfmestopslag.
- g. Uit tekening K22-0584-001-03 blijkt niet waar de (volledige) leiding voor de hygiëniserie loopt en of dit in overeenstemming is met het processchema.
- h. Volgens het processchema wordt er direct uit de navergister digestaat geladen. Dat blijkt niet uit de tekeningen en de aanvraag. Waar wordt het digestaat in de tussentijd opgeslagen? En welke temperatuur heeft het digestaat na het hygiëniseren?
- i. In de vergunde situatie was alleen sprake van mesofiele vergisting. Uit de stukken blijkt nu dat ook sprake is van thermofiele vergisting. Hieraan zijn grotere risico's verbonden die niet zijn beoordeeld.
- j. Wat is de verhouding van de drijfmest en de vaste mest? De vaste mest wordt slechts sporadisch genoemd, waardoor onduidelijk is in hoeverre daarvan sprake is en in hoeverre sprake is van drijfmest. En wat is de samenstelling van de vaste mest? Uit hoeveel pluimveemest en/of rundveemest bestaat deze? En hoeveel wordt maximaal opgeslagen van welk soort vaste mest? En welke vaste coproducten worden opgeslagen? En hoeveel wordt van welke coproducten opgeslagen? In de toelichting op de aanvraag wordt gesproken over een opslag van 1.000 m³ en op de tekening over een opslag van 800 m³, zonder dat er een scheiding is gemaakt tussen de hoeveelheid vaste mest en coproducten.

Overigens blijkt uit een controle dat de opslag in werkelijkheid veel groter is dan wat in de tekening en de toelichting op de aanvraag is vermeld.

- k. De ontzwaveling en gaskoeler die in het processchema uit 2011 staan, komen niet terug in het nieuwe processchema.

89. Dit is een greep van de meest in het oog springende afwijkingen in de stukken behorende bij de aanvraag en het ontwerpbesluit. Al deze afwijkingen en de gevolgen daarvan zijn niet (kenbaar) beoordeeld. Het ontwerpbesluit is daarom ook op dit punt in strijd met artikel 2.14 van de Wabo en de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb. Bovendien is het ontwerpbesluit, zoals gezegd, innerlijk tegenstrijdig. Gelet op de afwijkingen kunnen niet én de tekeningen én het processchema én de toelichting én de overige rapporten juist zijn. Deze zijn dan ook ten onrechte aan het ontwerpbesluit verbonden. Voor zover de tekeningen en/of het processchema onjuist zijn, zijn deze ook ten onrechte in verschillende stukken bij de aanvraag opgenomen. Dat geldt bijvoorbeeld voor het AV-beleid. Daarin is overigens een afwijkend processchema opgenomen. Aangezien zowel het processchema als het AV-beleid onderdeel uitmaakt van het ontwerpbesluit, is het ontwerpbesluit ook op dat punt innerlijk tegenstrijdig. De tekeningen en het processchema dienen in alle betrokken stukken aangepast te worden en in overeenstemming met elkaar gebracht te worden. Dit is eens te meer van belang nu veel stukken als onderdeel van het ontwerpbesluit zijn aangemerkt. De aanvraag, het ontwerpbesluit en alle daarbij behorende stukken moeten duidelijk en éénduidig zijn. Dat is nu geenszins het geval.

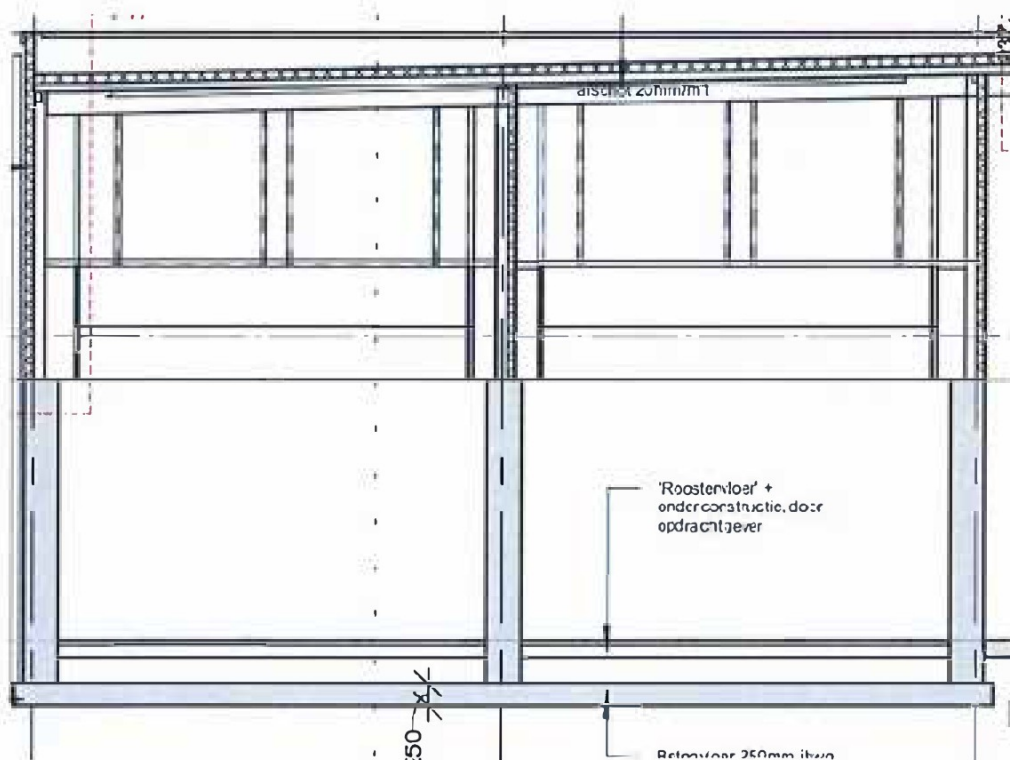
11.5 Mestdroging

90. Een afwijking die niet (expliciet) in de tekening(en) en het processchema staat, maar die wel uit de aanvraag volgt, is het drogen van de dikke fractie van de mest. Dat gebeurt in de ruimte die in de tekeningen behorende bij het ontwerpbesluit is aangeduid als 'sleufsilos', 'solid fraction storage' respectievelijk 'opslag dikke fractie digestaat (2 ruimtes)'. In de aanvraag wordt gesproken over het ontwateren van de dikke fractie – oftewel: het drogen van de dikke fractie. Daarvoor wordt gewezen op onder andere de volgende stukken:

- toelichting op de aanvraag, blz. 25, 26 en 27 ("droog digestaat", "de ontwatering en opslag van de dikke fractie van het digestaat");
- akoestisch rapport, blz. 7 en 8 ("een ontwateringsinstallatie voor het ontwateren van de dikke fractie van het digestaat");
- luchtkwaliteitsonderzoek, blz. 7 en 11 ("een ontwateringsinstallatie voor het ontwateren van de dikke fractie van het digestaat");

- geuronderzoek, zie o.a. blz. 7, 9, 54, 55 en 56 ("droog digestaat", "gedroogde digestaat", "strippen van ammoniak uit de dikke fractie door middel van doorleiden lucht"¹⁵, "het strippen van ammoniak uit het digestaat"¹⁶);
- notitie aanvullingen aanvraag geur, blz. 1 en 4 ("droog digestaat");
- bijlage N, bevattende een reactie op vragen van de ODT, blz. 7, 10, 12, 14, 16, 17, 19 ("gedroogd digestaat", "droog digestaat").

91. Dat binnen het bedrijf de dikke fractie van het digestaat wordt gedroogd, blijkt ook uit (de stukken behorende bij) de omgevingsvergunning voor de bouwactiviteit en omgevingsplanactiviteit zoals GS die op 19 december 2024 aan GGG hebben verleend. Daarin staat expliciet vermeld dat in de ruimte waar de dikke fractie van het digestaat wordt opgeslagen, een "mestdroogstelsel" is gerealiseerd. Het gaat om een "betonconstructie (keldervloer met betonwanden van 3500mm) en de fundatie tbv een mestdrogerij". Diezelfde constructie is óók te zien in de tekening 'gevels en doorsneden' (VS17-0014, doorsnede B) behorende bij het thans bestreden ontwerpbesluit. Daarvan staat hierna een uitsnede als afbeelding. Daarna staat een afbeelding van de betreffende constructie zoals die is weergegeven in (de stukken behorende bij) de omgevingsvergunning van 19 december 2024.

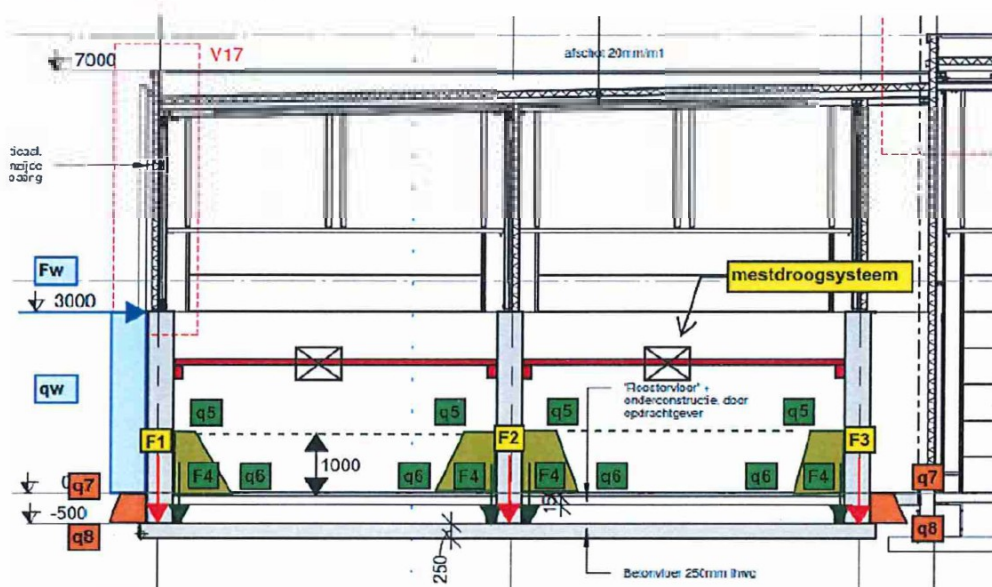

¹⁵ Let op: in de oorspronkelijke versie van het geuronderzoek stond hier expliciet vermeld "drogen van de dikke fractie".

¹⁶ Let op: in de oorspronkelijke versie van het geuronderzoek stond hier expliciet vermeld "drogen van het digestaat".

Sleufsilos

Belastingsschema sleufsilos:
belastingsbreedte 1,00 mtr.

Dwarsdoorsnede sleufsilos

92. Dit is verder toegelicht in het als bijlage 9 bijgevoegde memo. Daar wordt integraal naar verwezen. Alles wat in het memo is aangevoerd, dient als hier herhaald en ingelast beschouwd te worden.
93. In het thans bestreden ontwerpbesluit wordt niet gesproken over het drogen van de dikke fractie van het digestaat. GS hebben deze activiteit dus ten onrechte niet beoordeeld. In de aanvraag en de daarbij behorende stukken lijkt te worden gedaan alsof de dikke fractie niet wordt gedroogd door te spreken over het ontwateren of het indikken van de dikke fractie. Maar uit alles blijkt duidelijk dat de dikke fractie van het digestaat wordt gedroogd (zie de toelichting in deze paragraaf en het als bijlage 9 bijgevoegde memo). Door te doen alsof de dikke fractie niet wordt gedroogd, zijn deze activiteit en de gevolgen daarvan ten onrechte niet beoordeeld. Het ontwerpbesluit schiet daarom ook op dit punt ernstig tekort.

12. Activiteitenbesluit

94. In het ontwerpbesluit wordt meerdere keren verwezen naar de rechtstreeks werkende regels uit het Activiteitenbesluit (zie bijv. paragraaf 4.2, 5.3, 5.4, 5.8 en 5.9 van het ontwerpbesluit). Voor zover aspecten en activiteiten zijn geregeld in het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling, zijn geen voorschriften aan de vergunning verbonden.

95. Het ontwerpbesluit schiet hierin tekort. GS kunnen niet volstaan met een verwijzing naar het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling. Weliswaar is op de aanvraag het oude recht van toepassing, maar het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling – en dus de rechtstreeks werkende regels die daarin waren opgenomen – gelden niet meer. De regels zijn nu opgenomen in het Besluit activiteiten leefomgeving (hierna: Bal).
96. De rechtstreeks werkende regels in het Bal gelden echter niet voor alle bedrijven – of beter gezegd: voor alle milieubelastende activiteiten. Voor ‘complexe bedrijven’ gelden veel regels uit het Bal niet. Voor dergelijke bedrijven moet daarom meer in de omgevingsvergunning middels voorschriften worden vastgelegd.
97. Bij GGG is sprake van een complex bedrijf zoals bedoeld in het Bal. Dit blijkt uit het feit dat bij GGG sprake is van de volgende milieubelastende activiteiten zoals bedoeld in het Bal:
- a. artikel 3.91, eerste lid: het behandelen van meer dan 25.000 m³ dierlijke meststoffen per jaar;
 - b. artikel 3.79, eerste lid: een categorie 5.3 IPPC-installatie;
 - c. artikel 3.73, eerste lid: een categorie 4.3 IPPC-installatie;
 - d. artikel 3.51, eerste lid: een Seveso-inrichting.¹⁷
98. Deze milieubelastende activiteiten vallen allemaal onder afdeling 3.3 van het Bal dat ziet op complexe bedrijven. Zoals gezegd, gelden voor complexe bedrijven veel regels uit het Bal niet en moet er meer worden geregeld in de vergunning middels voorschriften.¹⁸

¹⁷ Dat bij GGG meer dan 25.000 m³ dierlijke meststoffen per jaar worden behandeld en sprake is van een categorie 5.3 IPPC-installatie, staat (ook bij GS en GGG) niet ter discussie. Dat betekent dat zonder meer sprake is van een complex bedrijf zoals bedoeld in het Bal.

¹⁸ <https://iplo.nl/regelgeving/regels-voor-activiteiten/milieubelastende-activiteiten-hoofdstuk-3-bal/complexe-bedrijven/toelichting-complexe-bedrijven/>

Regels Bal voor complexe bedrijven

Bij complexe bedrijven is de vergunning het uitgangspunt. Voor complexe bedrijven gelden daarom minder inhoudelijke regels uit hoofdstuk 4 en 5 van het Bal. De reden hiervoor is dat bij complexe bedrijven meer speciaal op de situatie toegespitste voorschriften nodig zijn.

Bij complexe bedrijven komen ook veel andere milieubelastende activiteiten uit hoofdstuk 3 van het Bal voor. De artikelen in afdeling 3.4 tot en met 3.11 die inhoudelijke regels aanwijzen, gelden niet voor complexe bedrijven. Zie artikel 3.49 van het Bal. De artikelen in afdeling 3.2 (bedrijfstakoverstijgende activiteiten) die inhoudelijke regels aanwijzen gelden dus wel.

Milieubelastende activiteiten uit afdeling 3.4 tot en met 3.11 bij complexe bedrijven regelt de vergunningverlener dus in de omgevingsvergunning. De vergunningverlener kan wel de regels uit het Bal als uitgangspunt nemen om de vergunningvoorschriften op te stellen.

Voert het bedrijf een activiteit uit die geen onderdeel is van de activiteit uit afdeling 3.3, en deze ook niet functioneel ondersteunt? Dan kunnen afdelingen 3.4 tot en met 3.11 van het Bal toch van toepassing zijn. Deze activiteit valt dan buiten de milieubelastende activiteit *complex bedrijf* uit afdeling 3.3 van het Bal. Dit is niet aan de orde bij Seveso-inrichtingen. Hierbij valt namelijk de volledige door de exploitant beheerde locatie onder de milieubelastende activiteit en de vergunningplicht.

99. In onderhavige vergunning moet hierop feitelijk dus geanticipeerd worden. Anders valt er een gat in de regels die voor het bedrijf gelden. De regels uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling gelden immers niet meer, en veel regels uit het Bal gelden evenmin voor het bedrijf. Voor de betreffende aspecten en activiteiten moeten daarom voorschriften aan onderhavige vergunning worden verbonden. Nu dergelijke voorschriften niet in het ontwerpbesluit zijn opgenomen, schiet het ontwerpbesluit tekort.

13. BBT

100. Bij het nemen van een beslissing op de vergunningaanvraag moeten GS op grond van artikel 2.14, eerste lid, sub c, onder 1, van de Wabo in acht nemen dat de voor de inrichting in aanmerking komende BBT worden toegepast. Daarvoor zijn onder andere de BBT-conclusies van belang. Welke BBT-conclusies van toepassing zijn, is afhankelijk van de categorie IPPC-installatie(s) waarvan sprake is.

101. In het ontwerpbesluit wordt ervan uitgegaan dat bij GGG alleen sprake is van een categorie 5.3 IPPC-installatie. Zoals toegelicht (zie hoofdstuk 4 van deze zienswijze), is dit niet volledig. Bij GGG is namelijk ook sprake van een categorie 4.3 IPPC-installatie. Voor een categorie 4.3 IPPC-installatie zijn de volgende BBT-conclusies van toepassing:¹⁹

¹⁹ De eerste twee genoemde BBT-conclusies zijn van toepassing en de andere genoemde BBT-conclusies kunnen ook van belang zijn. Zie de websites van Infomil en IPLO: <https://iplo.nl/regelgeving/regels-voor-activiteiten/toelichting-milieubelastende-activiteiten/vergunning-milieubelastende-activiteit/ippc/bbt-conclusies-per-ippc-categorie/>

- a. BREF anorganische bulkchemicaliën - ammoniak, zuren en kunstmest
 - b. BREF anorganische fijnchemicaliën (verwijst naar een andere website)
 - c. BREF koelsystemen
 - d. BBT-conclusies afgas- en afvalwaterbehandeling
 - e. BREF op- en overslag bulkgoederen
 - f. BREF energie-efficiëntie.
102. Omdat niet aan deze BBT-conclusies is getoetst, is de BBT-toets onvolledig. Het ontwerpbesluit is daarom in strijd met artikel 2.14, eerste lid, sub c, onder 1, van de Wabo.
103. De uitgevoerde BBT-toets is ook overigens onvolledig. Voor een categorie 5.3 IPPC-installatie zijn namelijk ook de BBT-conclusies uit de BREF koelsystemen en de BREF monitoring van belang, zoals vermeld in de BBT-toets bij de aanvraag. In het ontwerpbesluit worden deze BBT-conclusies ten onrechte niet genoemd. Daarnaast zijn óók de BBT-conclusies intensieve veehouderijen van belang vanwege de vergisting, verwerking en opslag van mest.²⁰ Omdat GGC vaste mest opslaat, had de aanvraag aan deze BBT getoetst moeten worden.²¹ Dat is ten onrechte niet gedaan. De BBT-toets bij de aanvraag klopt daarom ook op dat punt niet.
104. Gelet op het voorgaande wordt in het ontwerpbesluit onterecht geconcludeerd dat de ingediende gegevens voldoende informatie bevatten voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteiten (blz. 26-27). De BBT-toets bij de aanvraag mag daarom in zoverre geen onderdeel uitmaken van de vergunning.
105. In het ontwerpbesluit staat in het kader van de beoordeling van de BBT vermeld dat binnen het bedrijf alleen gevaarlijke stoffen als hulpstof worden toegepast of voor reinigingsdoeleinden worden gebruikt. Onduidelijk is om welke gevaarlijke hulpstoffen het gaat en waarvoor die worden toegepast. In de toelichting op de aanvraag (blz. 33) worden hulpstoffen alleen genoemd in het kader van toegestane stoffen op grond van bijlage Aa, onder IV, van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet en dus als zijnde een stof die bij de covergisting mag worden gebruikt. In vergisters mogen echter geen gevaarlijke stoffen worden toegepast.²² Gevaarlijke afvalstoffen mogen ook niet worden gemengd met andere (gevaarlijke) afvalstoffen.²³ Ook zou dan geen sprake meer zijn van een categorie 5.3 IPPC-installatie maar een categorie 5.1 IPPC-installatie. Het is daarom van belang dat duidelijk is om welke gevaarlijke hulpstoffen het gaat en waarvoor die worden toegepast. Dit geldt eens te meer omdat GGC in het verleden gevaarlijke stoffen heeft toegepast.²⁴

²⁰ Zie het toepassingsgebied in Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/1147 en de websites van Infomil en IPLO. <https://iplo.nl/regelgeving/regels-voor-activiteiten/toelichting-milieubelastende-activiteiten/vergunning-milieubelastende-activiteit/ippc/bbt-conclusies-per-ippc-categorie/>

²¹ Zie in ieder geval BBT 14 en 15 in samenhang met punt 4.5 van Uitvoeringsbesluit (EU) 2017/302.

²² Zie ook het ontwerpbesluit, blz. 29.

²³ Zie ook LAP, hoofdstuk B3 en D.4.2.

²⁴ Rapport 'Diepgaand Administratief Toezicht Groen Gas Goor B.V.' d.d. 5 juli 2024.

106. Op de BBT-toets wordt verder ingegaan in het kader van de relevante aspecten. Uit het voorgaande blijkt echter al dat de BBT-toets onjuist en onvolledig is. Het bedrijf voldoet niet aan BBT. Het ontwerpbesluit is in strijd met artikel 2.14, eerste lid, sub c, onder 1, van de Wabo.

14. Avalstoffen

14.1 Sectorplannen

107. In het ontwerpbesluit staat dat sectorplan 65 (dierlijk afval) van het Landelijk Afvalbeheerplan (hierna: LAP) van toepassing is. In de toelichting op de aanvraag staat dat sectorplan 65 niet van toepassing is. Volgens de toelichting op de aanvraag zijn sectorplannen 3, 7 en 8 van toepassing. Het ontwerpbesluit vermeldt hier niks over. GS hebben hier ten onrechte niet aan getoetst.

108. Op grond van dictum II van het ontwerpbesluit maakt de toelichting op de aanvraag onderdeel uit van de vergunning. Doordat het ontwerpbesluit en de toelichting op de aanvraag van elkaar verschillen, is het ontwerpbesluit innerlijk tegenstrijdig.

109. De toelichting op de aanvraag lijkt te veronderstellen dat de aanvraag voldoet aan sectorplannen 3, 7 en 8. Dat is niet juist. Sectorplan 3 heeft als minimumstandaard voor verwerking recycling. Daar is bij GGG geen sprake van. Sectorplan 7 heeft als minimumstandaard composteren of "vergisten met gebruik van het gevormde biogas als brandstof gevolgd door narijping (nacompostering of een andere vorm van aerobe droging) met het oog op recycling van het digestaat". Bij GGG is geen sprake van narijping. Sectorplan 7 staat – anders dan sectorplan 8 – geen andere verwerkingsopties toe. Dat betekent dat de aanvraag in strijd is met sectorplannen 3 en 8 van het LAP en dat het ontwerpbesluit in zoverre in strijd is met artikel 2.14, eerste lid, aanhef en sub b, onder 2, van de Wabo.

110. In het acceptatie en verwerkingsbeleid (hierna: AV-beleid) en de Administratieve Organisatie en Interne Controle (hierna: AO/IC) behorende bij de aanvraag wordt daarnaast verwezen naar sectorplannen 6, 16, 17 en 58 (en 65). In de toelichting op de aanvraag en het ontwerpbesluit is daar ten onrechte niet aan getoetst.

14.2 AV-beleid en AO/IC

111. Het ontwerpbesluit zelf geeft al aan dat het AV-beleid bij de aanvraag niet voldoet aan de randvoorwaarden van het LAP. Ook in zoverre is het ontwerpbesluit in strijd met artikel 2.14, eerste lid, aanhef en sub b, onder 2, van de Wabo. GS hebben dit willen ondervangen door in de voorschriften op te nemen dat het AV-beleid moet worden aangevuld. Dit is opgenomen in voorschrift 2.2.11.

2.2.11 Het bij de aanvraag gevoegde AV-beleid en/of de AO/IC moet met de volgende onderdelen worden aangepast of aangevuld. Deze onderdelen moeten binnen drie maanden na inwerking treden van deze omgevingsvergunning ter goedkeuring aan het bevoegd gezag zijn voorgelegd:

- a) Een toelichting hoe afspraken over de vooracceptatie worden vastgelegd;
- b) In figuur 2 staat "vergunde Euralcode". Vervangen door "vergunde afvalstromen met juiste Euralcode";
- c) Een toelichting welke documentatie bij vracht gecontroleerd wordt bij acceptatie;
- d) Een toelichting welke informatie wordt vastgelegd in het logboek indien een vracht wordt geweigerd;
- e) Een overzicht van risico gestuurde procedures in het vooracceptatie- en acceptatieproces.

112. GS hadden hier niet mee mogen volstaan. Het AV-beleid en de AO/IC voldoen niet en daarom mag geen vergunning worden verleend. Dit geldt eens te meer om de volgende redenen.

113. Er is sprake van een bestaand bedrijf. Het bedrijf zou al over een goed AV-beleid en AO/IC moeten beschikken. Dat is niet het geval. Zonder goed AV-beleid en AO/IC, die voldoen aan het LAP, mag geen nieuwe vergunning worden verleend.

114. Voorschrift 2.2.10 bepaalt dat het bedrijf moet handelen overeenkomstig het bij de aanvraag gevoegde AV-beleid en de AO/IC. Het AV-beleid en de AO/IC voldoen echter niet. Daarom is het niet toereikend als het bedrijf handelt overeenkomstig het AV-beleid en de AO/IC bij de aanvraag.

2.2.10 De vergunninghouder moet altijd handelen overeenkomstig het bij de aanvraag gevoegde AV-beleid en de AO/IC en de op grond van voorschrift 2.2.13 doorgevoerde wijzigingen.

115. Het bedrijf lapt vele regels aan de spreekwoordelijke laars, waaronder ook de regels ten aanzien van afvalstoffen. Dit blijkt duidelijk uit onder andere het rapport 'Diepgaand Administratief Toezicht Groen Gas Goor B.V.' d.d. 5 juli 2024. Dit is eens te meer reden dat het AV-beleid en de AO/IC vóór vergunningverlening op orde (hadden) moeten zijn. Het feit dat GCG het AV-beleid en de AO/IC nog steeds niet op orde heeft, is – zeker gelet op het hiervoor genoemde rapport – zorgwekkend. Ook is het zorgwekkend dat GS gelet hierop toch al een ontwerpbesluit hebben genomen.

116. Over het – ontoereikende – AV-beleid en de AO/IC (hierna kortheidshalve: AV-beleid) zoals die bij de aanvraag zijn gevoegd – wordt het volgende opgemerkt.

117. In het AV-beleid moeten alle te accepteren afvalstoffen worden vastgelegd. Voor iedere afvalstof afzonderlijk moet de wijze van handelen worden opgeschreven, de maximale opslag en doorzet, wanneer iets wordt geaccepteerd, et cetera. Dat moet dus voor iedere soort mest (pluimveemest, rundveemest, drijfmest, et cetera)

worden vastgelegd alsook voor alle afzonderlijke coproducten uit onderdeel IV van bijlage Aa bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. GGG wil immers al die coproducten (kunnen) accepteren. Dan moet GGG daarover ook alles vastleggen in het AV-beleid. Dat is ten onrechte niet gedaan.

118. In de inleiding van het AV-beleid staat dat het niet voor de hand ligt om het beleid als voorschrift aan een vergunning te verbinden. Nu GGG zich aan het AV-beleid moet houden en wijzigingen van het AV-beleid vooraf ter goedkeuring aan GS moeten worden voorgelegd, is dit terecht in de voorschriften opgenomen. Deze opmerking dient uit het AV-beleid te worden verwijderd.
119. In het AV-beleid staat dat het bijmengen van (afval)stoffen bij dierlijke mest niet via de afvalstoffenwetgeving wordt gereguleerd. Dit is niet helemaal juist. Ook het LAP is hiervoor van belang; dat stelt ook 'regels' aan mengen.
120. In het AV-beleid staat dat er geen sectorplan geldt voor meststoffen. Dat is niet juist. Zoals in het ontwerpbesluit staat, is sectorplan 65 van toepassing.
121. In het AV-beleid staat (in paragraaf 3.2.3) welke parameters in welke frequentie worden gemeten c.q. bepaald, welke monsters worden genomen en welk gehalten worden vastgesteld. In de voorschriften moet worden vastgelegd dat het bedrijf zich hieraan moet houden, dat alle gegevens moeten worden vastgelegd, dat alle gegevens gedurende minimaal vijf jaar moeten worden bewaard en dat alle gegevens ter inzage liggen voor een daartoe bevoegde ambtenaar.
122. In het AV-beleid staat dat het proces op deze manier 7 dagen in de week 24 uur per dag wordt bewaakt en zo nodig wordt bijgestuurd (blz. 14). In de voorschriften moeten deze monitoring en bijsturing worden geborgd. Ook moet worden vastgelegd dat de gegevens gedurende minimaal vijf jaar moeten worden bewaard en dat alle gegevens ter inzage liggen voor een daartoe bevoegde ambtenaar.
123. In het AV-beleid staat dat het acceptatieproces alleen relevant is voor de acceptatie van coproducten. Dat is niet juist. Het acceptatieproces is ook relevant voor dierlijke mest. In het AV-beleid is dus ten onrechte geen beleid opgenomen voor dierlijke mest. Het AV-beleid volstaat niet. Voor de acceptatie van dierlijke mest is van belang dat elke levering moet zijn voorzien van een realtime vervoersbewijs dierlijke mest²⁵, met daarin alle verplichte gegevens over onder andere de leverancier, de transporteur, de datum, het gewicht, het type mest, etc.²⁶ Op die manier moet worden bijgehouden welke meststoffen in welke hoeveelheden zijn aangevoerd. De vervoersbewijzen moeten worden bewaard in het afvalstoffenregister. Van elke vracht die wordt aangevoerd van derden moet een monster worden genomen dat ter analyse naar een erkend laboratorium wordt gestuurd. De samenstelling van de

²⁵ Zoals bedoeld in artikel 51, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit Meststoffenwet.

²⁶ Vgl. het AV-beleid, blz. 16-17.

mest (gehalten N (stikstof), P (fosfaat) en drogestof) moet later worden toegevoegd aan het afvalstoffenregister.

124. In het AV-beleid staat dat bij geringe gebreken van de (afval)stoffen de vooracceptatie versneld (opnieuw) plaatsvindt (blz. 11). Dit kan niet gevolgd worden. Als de afval(stoffen) niet voldoen en niet geaccepteerd mogen worden, dan moeten ze worden afgevoerd. Een (nieuwe) vooracceptatie kan daar geen verandering in brengen. Het AV-beleid deugt op dit punt niet.

125. In het AV-beleid staat op blz. 12 dat monsters van coproducten 3 maanden worden bewaard. Dit is echter niet vastgelegd in de voorschriften. Dat moet alsnog gedaan worden, zodat duidelijk vaststaat dat (de resultaten van) de monsters minimaal 3 maanden moeten worden bewaard.

126. In het AV-beleid wordt op blz. 16 verwezen naar bijlage Aa bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat het daarbij alleen gaat om onderdeel IV van bijlage Aa.

127. Op blz. 16 van het AV-beleid staat dat de milieuhygiënische risico's van de bedrijfsvoering niet afhankelijk zijn van de grondstoffen maar van de procesbeheersing. Daarmee wordt miskend dat ook de grondstoffen wel degelijk invloed hebben op de milieuhygiënische risico's.

128. Op blz. 16 van het AV-beleid staat in de eerste zin van paragraaf 7.2 welke gegevens van binnenkomende producten worden vastgelegd. Er staat dat dit ook geldt voor drijfmest. Vanzelfsprekend moeten de gegevens ook voor vaste mest worden vastgelegd.

129. Op blz. 17 van het AV-beleid staat – onder verwijzing naar tabel 1 op blz. 18 – welke meet- en registratiepunten er zijn. Het merendeel van de parameters wordt door het besturingssysteem gemonitord. De gegevens in het besturingssysteem worden niet geregistreerd. Zoals in het voorgaande al is toegelicht, dient dat wel gedaan te worden en geborgd te worden in de voorschriften.

130. Op blz. 19 van het AV-beleid staat dat geen sluitende balans op te maken is. Die opmerking kan niet worden gevolgd. Er moet een sluitende balans gemaakt (kunnen) worden. Ook daarvoor is van belang dat alles per afvalstof wordt vastgelegd.

131. Het AV-beleid voldoet gelet hierop niet, ook niet aan het LAP. Daarvoor is verder van belang dat het AV-beleid niet voldoet aan de volgende randvoorwaarden uit hoofdstuk D.3.3.2 van het LAP:

- a. een overzicht van voorstelbare verontreinigingen in afvalstoffen die de verwerking kunnen verstoren;
- b. een overzicht van voorstelbare ZZS die in de afvalstoffen kunnen voorkomen;

- c. de vooracceptatieprocedure: ontbrekende elementen zijn in ieder geval de samenstelling van de afvalstoffen, de momenten van monsterneming en de afspraken over wat wordt gedaan met afvalstoffen die niet voldoen;
- d. de acceptatieprocedure: er is niet beschreven wat deze procedure is voor de situatie waarin geen vooracceptatie heeft plaatsgevonden;
- e. een overzicht van risico gestuurde procedures in het (voor)acceptatieproces;
- f. de wijze waarop en welke informatie uit het (voor)acceptatieproces worden vastgelegd;
- g. de wijze van evaluatie van het AV-beleid.

132. In het AV-beleid moet duidelijk zijn vastgelegd op welke wijze de aard, samenstelling en herkomst van inkomende afvalstoffen wordt geregistreerd. Dat is nu onvoldoende gedaan, terwijl het belang daarvan al duidelijk is aangegeven in het rapport 'Diepgaand Administratief Toezicht Groen Gas Goor B.V.' d.d. 5 juli 2024. Dit geldt eens te meer nu in dat rapport ook is aangegeven dat "gelet op het gegeven dat GGG, naast de aangevoerde dierlijke mest, jaarlijks meer dan 15.000 ton cosubstraten ontvangt en verwerkt, [...] het acceptatierisico van het ontvangen van niet-vergunde afval- en reststromen meer dan middelmatig hoog is". Dat is ook gebleken uit het feit dat GGG illegale afvalstoffen heeft toegelaten.

133. Ook de in het AV-beleid opgenomen AO/IC voldoet niet aan de randvoorwaarden uit (hoofdstuk D.3.4.2 van) het LAP:

- a. een risicoanalyse van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen gericht op milieuhygiënische risico's;
- b. een beoordeling van de kritieke momenten in het acceptatie- en verwerkingsproces;
- c. welke stromenbalansen worden gemaakt;
- d. interne controle maatregelen: ontbrekende elementen zijn in ieder geval de aanwezigheid van werkinstructies, de beveiligen van computersystemen, vastlegging van de maatregelen die getroffen zijn om een juiste en volledige verantwoording in de financiële administratie tot stand te brengen inclusief een stromenbalans per deelproces.

134. Het AV-beleid (inclusief de AO/IC) voldoet dus niet en daar kan in zoverre daarom niet naar worden verwezen in de voorschriften.

14.3 Voorschriften

135. In het voorgaande is al een opmerking gemaakt over voorschriften 2.2.10 en 2.2.11 en diverse ontbrekende voorschriften. Voor zover het gaat om de voorschriften over afvalstoffen, wordt verder opgemerkt dat voorschriften 2.2.8 en 2.2.9 ten onrechte verwijzen naar 'bijlage Aa van de Meststoffenwet. Dat moet onderdeel IV van bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet' zijn. In voorschrift 2.2.16 moet eveneens worden verduidelijkt dat het (alleen) gaat om onderdeel IV van bijlage Aa.

Ook moet worden vastgelegd om welke stoffen uit de lijst het gaat, waarbij tevens de euralcode moet worden vastgelegd.

136. Voor voorschriften 2.2.8 en 2.2.9 geldt verder dat hierin ten onrechte niet nader is vastgelegd hoeveel van de maximaal 60.000 ton aan dierlijke mest en coproducten uit afvalstoffen mag bestaan, welke coproducten c.q. afvalstoffen exact zijn toegestaan en in welke hoeveelheden. De toegestane afvalstoffen moeten op grond van artikel 5.8, eerste lid, sub a, onder 1, [REDACTED] expliciet in de vergunning worden aangewezen. Dit is ook van belang met het oog op de gevolgen voor het milieu en de omgeving. Verschillende coproducten c.q. afvalstoffen brengen immers andere geuremissies met zich mee.

137. In deze voorschriften is daarnaast ten onrechte niet vastgelegd hoeveel dierlijke mest het bedrijf maximaal mag accepteren en verwerken. Er staat enkel dat per jaar "maximaal 60.000 ton aan dierlijke mest en coproducten" is toegestaan, waarvan "het aandeel dierlijke mest in het digestaat [...] altijd 50 procent mest of meer" bedraagt. GGG geeft in haar aanvraag expliciet aan dat het dus ook kan gaan om 60.000 ton dierlijke mest.

Mest en coproducten

De grondstoffen zijn meststoffen en co-producten. De maximale doorzet is 60.000 ton. Dit zou in theorie ook 60.000 ton mest kunnen zijn. Naar gelang de economische omstandigheden zullen er vaste en vloeibare co-producten worden toegevoegd. In bijlage Aa, onder

Het aandeel mest is minimaal 50% dit kan dus ook 100% van de aanvoer zijn. De aanvoer mest zou theoretisch kunnen oplopen tot 60.000 ton.

138. Los van het feit dat het dan niet meer om co-vergisting gaat, brengt het accepteren van 60.000 ton dierlijke mest onder andere meer geuremissie en ammoniakemissie met zich mee. Daarnaast is ook nog bepalend of sprake is van drijfmest of vaste mest, en welk soort vaste mest en drijfmest. Omdat het ontwerpbesluit niet verbiedt dat GGG 60.000 ton dierlijke mest accepteert en verwerkt, had in de aanvraag en het ontwerpbesluit óók beoordeeld moeten worden wat de gevolgen voor het milieu en de omgeving zijn als het bedrijf 60.000 ton dierlijke mest per jaar accepteert en verwerkt. Dat is ten onrechte niet beoordeeld.

139. Voorschrift 2.2.16 ziet op een registratiesysteem voor "alle aangevoerde afvalstoffen en [...] alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt". Hieronder valt zonder meer alle dierlijke mest die het bedrijf accepteert. Uit rechtspraak blijkt immers dat dierlijke mest als afvalstof moet worden aangemerkt. Ook coproducten zullen als afvalstof moeten worden aangemerkt. Voorschrift 2.2.19 lijkt te veronderstellen dat er ook coproducten niet zijnde afvalstoffen zijn, maar onduidelijk is wanneer daarvan sprake zou kunnen zijn. Het is van belang dat het in voorschrift 2.2.16 bedoelde registratiesysteem óók ziet op alle dierlijke mest en coproducten die het bedrijf accepteert. Om iedere vorm van

discussie hierover te voorkomen²⁷, is het van belang dat in voorschrift 2.2.16 expliciet wordt vastgelegd dat het voorschrift ook ziet op alle aangevoerde dierlijke mest en coproducten.

140. Er ontbreekt ten onrechte een voorschrift waarin is vastgelegd welke afvalstoffen met welke bijbehorende euralcodes het bedrijf mag accepteren. In bijlagen 2 en 3 bij het AV-beleid is daarvan wel een indicatie gegeven, maar dat is – ook gelet op de randvoorwaarden in hoofdstuk D.3.3.2. van het LAP – onvoldoende. In de voorschriften moet duidelijk worden vastgelegd welke afvalstoffen met euralcode zijn toegestaan.

141. Er ontbreekt ten onrechte een voorschrift over aangevoerde (afval)stoffen die niet mogen worden geaccepteerd. Er dient een voorschrift met onderstaande strekking te worden toegevoegd.

“Indien bij de controle van aangevoerde (afval)stoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, moeten deze (afval)stoffen door vergunninghouder worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze moet in het AV-beleid en de AO/IC zijn vastgelegd.”

142. In het AV-beleid staat wel dat de leverancier in de gelegenheid wordt gesteld om de aangevoerde (afval)stoffen op te (laten) halen (blz. 11), maar dat is ontoereikend. Er is niet vastgelegd wat er gebeurt als de leverancier de (afval)stoffen niet komt (laten) ophalen. Het AV-beleid is in zoverre onvolledig, en in de voorschriften moet de afvoer van de (afval)stoffen die niet mogen worden geaccepteerd, worden geborgd.

143. De voorschriften over afvalstoffen in het ontwerpbesluit zijn dus niet toereikend. Dit is eens te meer zorgelijk gelet op de structurele en ernstige tekortkomingen c.q. overtredingen van GCG rondom het accepteren van afvalstoffen en het ontbreken van objectieve verificatie en borging van processen. GS geven zelf aan dat GCG een calculerend overtreder is. Ook geven GS zelf aan dat de juiste registratie van afvalstoffen een fundamenteel onderdeel van het stelsel van milieutoezicht en handhaving vormt en dat dat niet kan worden onderschat. De registratie van alle ontvangen en verwerkte afvalstoffen moet zodanig zijn ingericht dat de aard, hoeveelheid en herkomst van de afvalstoffen altijd duidelijk en controleerbaar zijn en voldoet aan de wettelijke vereisten. Een onjuiste of onvolledige registratie brengt immers mee dat toezicht en handhaving feitelijk onmogelijk worden gemaakt. Hierdoor ontstaat een risico dat afvalstoffen niet conform de geldende milieuregels en de vergunningvoorschriften worden behandeld, met potentieel ernstige schade voor het milieu en de omgeving tot gevolg. Daarom zijn ook juiste en volledige vergunningvoorschriften – waaronder tevens begrepen een juist en volledig AV-beleid en AO/IC – van essentieel belang. Het is – te meer gelet op de structurele en

²⁷ De praktijk maakt duidelijk dat GCG alle mogelijke mazen in voorschriften en regels opzoekt, de uitleg van menig voorschrift ter discussie stelt en menig voorschrift (onder dat 'mom') overtreedt. Daarom is het belang voor het stellen van duidelijke voorschriften in dit geval bovengemiddeld groot.

ernstige tekortkomingen c.q. overtredingen van GGG – kwalijk dat GS die niet hebben geborgd in het ontwerpbesluit.

15. Afvalwater, bodem en energie

144. In paragraaf 5.3 en 5.4 van het ontwerpbesluit wordt voor de aspecten afvalwater en bodem verwezen naar het Activiteitenbesluit. Voor die aspecten worden daarom geen voorschriften aan de vergunning verbonden. Het ontwerpbesluit schiet hierin tekort. GS kunnen niet volstaan met een verwijzing naar het Activiteitenbesluit en moeten voor deze aspecten voorschriften aan de vergunning verbinden. Voor een toelichting hierop wordt integraal verwezen naar hoofdstuk 12 van deze zienswijze.

145. Dit geldt eveneens voor het aspect energie waar in paragraaf 5.5 van het ontwerpbesluit op is ingegaan. Weliswaar zijn daarvoor enige voorschriften in het ontwerpbesluit opgenomen, maar die zijn niet toereikend. Daarbij is ten onrechte niet aan de BREF energie-efficiëntie getoetst, terwijl die BREF wel van toepassing is. Dat het bedrijf netto leverancier van energie is, betekent niet dat niet aan de BREF energie-efficiëntie hoeft te worden getoetst. De veronderstelling daaromtrent in de BBT-toets bij de aanvraag klopt dus niet. In het ontwerpbesluit is dat ten onrechte miskend.

146. Doordat niet aan de BREF energie-efficiëntie is getoetst, zijn daarover ten onrechte geen voorschriften in het ontwerpbesluit opgenomen. Bijvoorbeeld voorschriften over de volgende BBT uit de BREF energie-efficiëntie ontbreken.

- a. Het continu minimaliseren van de milieu impact van het bedrijf door (energiebesparende) maatregelen te plannen en te investeren in korte, middellange en lange termijn (blz. 274 BREF; 'considering the cost-benefits and cross-media effect').
- b. Het periodiek uitvoeren van een audit op het volledige bedrijf, gericht op energie gebruik en efficiëntie, waarbij deze audit toeziet op alle aspecten zoals genoemd in punt 4, onder a tot en met f, op blz. 275 van de BREF.
- c. Het toepassen van de noodzakelijke tools en methodes om energie optimalisatie te kwantificeren en te identificeren (zie punt 5 op blz. 276 van de BREF).
- d. Effectieve controle op processen gewaarborgd door technieken zoals genoemd in punt 14 op blz. 280 van de BREF.
- e. Het uitvoeren van onderhoud aan installaties om energiebesparing te optimaliseren door toepassing van de acties zoals genoemd in punt 15 op blz. 281 van de BREF.
- f. Het ontwikkelen van gedocumenteerde procedures om alle belangrijke onderdelen die een significant effect op het energieverbruik hebben te kunnen bemeten en monitoren (zie punt 16 op blz. 281 van de BREF).
- g. Het optimaliseren van verwarming, ventilatie en klimaatsystemen (zie hoofdstuk 4.3.9 en punt 27 op blz. 293 van de BREF).
- h. Het optimaliseren van verlichting conform punt 28 op blz. 295 van de BREF.

- i. Het optimaliseren van onder andere scheidingsprocessen conform punt 29 op blz. 295-296 van de BREF.

147. Daarnaast wordt ook niet (volledig) voldaan aan BBT 23 uit de BREF afvalbehandeling met betrekking tot de energie-efficiëntie. De in voorschrift 2.13.6 voorgeschreven energiebalans omvat niet alle vereisten zoals opgenomen in BBT 23. Het voorschrift dient daarop aangevuld te worden.

16. Externe veiligheid

16.1 Brzo en Bevi

16.1.1 Algemeen

148. In het ontwerpbesluit staat dat het bedrijf niet onder het Brzo of het Bevi valt. Daarvoor wordt verwezen naar de toelichting op de aanvraag. De aanvraag en het ontwerpbesluit wijken van elkaar af. Dit is ook van belang bij het beoordelen van de vraag of het bedrijf onder het Brzo valt. Daarom wordt dit toegelicht vanaf de basis.

149. Een vergistingsinstallatie kan afhankelijk van de omstandigheden onder het Brzo vallen. Daarvoor zijn onder andere het gehalte waterstofsulfide (hierna: H_2S) in het vergistingsgas en de omvang van de gasopslag van belang.

- a. Vergistingsgas met een H_2S -gehalte van 0,2 tot 1 vol% is toxisch (T). Hiervoor geldt een drempelwaarde van 50 ton, wat gelijk staat aan ongeveer 40.000 m³.
- b. Vergistingsgas met een H_2S -gehalte vanaf 1 vol% is zeer toxisch (T+).²⁸ Hiervoor geldt een drempelwaarde van 5 ton, wat gelijk staat aan ongeveer 4.000 m³.

150. Voor het beantwoorden van de vraag of het bedrijf onder het Brzo valt, moeten dus het H_2S -gehalte en de omvang van de gasopslag worden vastgesteld. Het bedrijf valt overigens ook onder het Brzo als sprake is van de opslag van ontvlambaar gas en de drempelwaarde van 10 ton wordt overschreden.

16.1.2 H_2S -gehalte

151. In voorschrift 2.3.9 van het ontwerpbesluit staat dat het H_2S -gehalte in het biogas maximaal 0,2 volume% mag bedragen. In dat geval zou het Brzo niet van toepassing zijn. Het voorschrift sluit echter niet aan bij de aanvraag en andere voorschriften in het ontwerpbesluit. In (de toelichting op) de aanvraag staat namelijk het volgende.

Bij afwijkende productieomstandigheden kunnen voor korte perioden hogere waarden worden gevonden. Dit kan variëren van enkele tienden van volumeprocenten. Door continue metingen zal tijdig kunnen worden bijgestuurd en zal deze nooit meer zijn dan 0,5 vol%.

²⁸ Zeer toxisch stoffen, ook wel acuut toxische stoffen, zijn in Richtlijn 2012/18/EU betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Seveso-richtlijn), bijlage I, deel 1, H1 (acuut toxisch), op grond van artikel 3, tiende lid, van die richtlijn, als gevaarlijke stoffen aangewezen.

152. De aanvraag gaat er dus van uit dat het H₂S-gehalte (tijdelijk) hoger dan 0,2 vol% kan zijn. Op grond van voorschrift 2.3.9 is dat niet toegestaan. Omdat de toelichting op de aanvraag volgens het ontwerpbesluit deel uitmaakt van de vergunning, is het ontwerpbesluit c.q. de vergunning innerlijk tegenstrijdig. En omdat het bedrijf méér aanvraagt dan op grond van de voorschriften is toegestaan, is feitelijk sprake van een verkapte weigering van de aangevraagde vergunning.

153. De aanvraag gaat ervan uit dat het H₂S-gehalte nooit meer dan 0,5% zal zijn. Dat zou onder de 1 vol% blijven, maar dit H₂S-gehalte is in de voorschriften onvoldoende geborgd. De praktijk heeft eerder duidelijk gemaakt dat het stellen van een voorschrift met een maximaal toegestaan H₂S-gehalte bij het bedrijf onvoldoende is. Tijdens een controle op 4 april 2022 is namelijk vastgesteld dat het H₂S-gehalte 3 vol% bedroeg.

Tijdens de controle is mondeling verklaard door [REDACTED] (mededeling) dat het H₂S-gehalte in het biogas teruggebracht wordt naar ongeveer 3%. Dit is een overschrijding van het gestelde in de milieuvergunning, d.d. 5 april 2011, met kenmerk MPM 7290. Hierin staat dat het H₂S-gehalte maximaal 1% mag bedragen. Om het daadwerkelijk gehalte H₂S-gehalte te bepalen is nader onderzoek nodig tijdens de tweede controle. Het H₂S-gehalte is noodzakelijk voor de BRZO-bepaling (zie *nadere gegevens in tweede rapport*).

Maximale H₂S-gehalte

Tijdens de controle is verklaard dat het maximale H₂S-gehalte 3% is. In de vergunning is vastgelegd dat dit maximaal 1,0 massavolumepercent mag zijn.

Dit is een overtreding van voorschrift 10.18 van de milieuvergunning, d.d. 5 april 2011, met kenmerk MPM 7290 (zie *correctie in tweede rapport*).

154. Het H₂S-gehalte was/is daarmee drie keer zo hoog als de grens vanaf welke biogas als zeer toxisch wordt aangemerkt.

155. Van belang hierbij is ook dat uit de stukken blijkt dat tevens sprake is van thermofiele vergisting. De gevolgen daarvan zijn ten onrechte niet in beeld gebracht. Bij hogere temperaturen is het proces gevoeliger voor schommelingen en verstoringen. Omdat thermofiele vergisting bij hogere temperaturen plaatsvindt, is er een grote kans op vorming en emissie van schadelijke gassen zoals H₂S en ammoniak. Dat betekent dat er een risico is op een hoger H₂S-gehalte.

156. Onduidelijk is hoe geborgd wordt dat het bedrijf met het H₂S-gehalte in het gas nu onder de 0,2 vol% zal blijven. Dat het bedrijf daaraan niet kan en zal voldoen, blijkt reeds uit de aanvraag. Overigens rijst ook de vraag hoe voorschrift 2.3.9 in het ontwerpbesluit zich verhoudt tot voorschrift 10.18 in de vergunning van 2011, omdat daarin een H₂S-gehalte van maximaal 1 vol% is toegestaan (en dat in de praktijk al niet gehaald bleek te worden).

157. Het maximale H₂S-gehalte in het gas is dus onvoldoende geborgd. Dit klemmt eens te meer omdat het H₂S-gehalte met name afhankelijk is van het type coproduct dat aan de dierlijke mest wordt toegevoegd in de vergisters. Voornamelijk de chemische

eigenschappen van de coproducten bepalen het H₂S-gehalte in het gas. Als het coproduct meer zwavel bevat, dan leidt dat tot een hoger H₂S-gehalte.²⁹ De praktijk lijkt er (gelet op de vele en ernstige geuroverlast) op te wijzen dat het bedrijf veel zwavelrijke coproducten toevoegt.

158. In het ontwerpbesluit zijn geen beperkingen gesteld aan de coproducten die mogen worden toegepast, behalve dat deze op grond van onderdeel IV van bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet moeten zijn toegestaan. Het gaat daarbij om veel verschillende soorten coproducten, met (dus) ook verschillende chemische eigenschappen. Dit heeft invloed op het H₂S-gehalte. Ook gelet hierop is het H₂S-gehalte onvoldoende geborgd in het ontwerpbesluit. Daarnaast is het ontwerpbesluit gelet hierop feitelijk innerlijk tegenstrijdig. Want door geen (nadere) beperkingen te stellen aan de toegestane coproducten, is het de vraag of het bedrijf aan het voorgeschreven H₂S-gehalte kan voldoen.

159. In voorschrift 2.3.11 van het ontwerpbesluit is weliswaar bepaald er een continu werkend meetsysteem aanwezig moet zijn voor onder andere de concentratie H₂S in het biogas. Maar niet is vastgelegd wat het bedrijf moet doen als het H₂S-gehalte hoger is dan 0,2 vol%. Volgens de aanvraag wordt het H₂S-gehalte wel bewaakt met de volgende vier sturingsmechanismen:

- Voeden met grondstoffen die een lage zwavelconcentratie kennen
- Continue meting van de H₂S concentratie
- Bijsturen met ijzerzouten
- Bijsturen door beluchting".

160. Het is onduidelijk hoe dit wordt gemonitord en of dit automatisch wordt geregeld. Daarom zegt dit niet zoveel. Of en zo ja in hoeverre GCG de sturingsmechanismen daadwerkelijk toepast, is namelijk onduidelijk. Hierover is ook niets vastgelegd in het ontwerpbesluit, net zoals daarin niets is vastgelegd over de vullingsgraad.

161. Gelet op de eerdere vaststelling dat het H₂S-gehalte bij het bedrijf 3 vol% bedroeg, is het van belang dat in de voorschriften wordt geborgd dat dit nimmer meer kan gebeuren. Want een dergelijk hoog H₂S-gehalte is drie keer zo hoog als de grens vanaf welke biogas als zeer toxisch wordt aangemerkt. In dat geval zou het bedrijf gelet op de omvang van de gasopslag (waarover hierna meer) onder het Brzo en daarmee onder het Bevi vallen.

16.1.2 Omvang gasopslag

162. Vervolgens is het van belang om de omvang van de (totale) gasopslag vast te stellen. Het ontwerpbesluit zegt hier niets over. Het ontwerpbesluit stelt hieraan ook geen beperkingen middels voorschriften. De informatie moet daarom uit de aanvraag

²⁹ Zie het rapport 'Veiligheid grootschalige productie van biogas' van het RIVM.

worden herleid. Dat is echter niet volledig mogelijk. Daarin is namelijk ten onrechte en zonder enige grondslag (milieu) informatie geweigerd (zie de toelichting op de aanvraag, blz. 29). Daardoor is de omvang van de opslag niet volledig duidelijk.

Biogas als ontvlambaar gas

Om de toepasselijkheid van het Bevi te bepalen is de berekening van de maximaal aanwezige hoeveelheid biogas nodig. De gasopslagen van de vergisters hebben een opslagvolume van 1253 m³ per stuk, qua bouw te onderscheiden in een silo en een gasdak (max [REDACTED] m³). De gasdaken hebben een opslag van maximaal [REDACTED] m³, in totaal zijn er 5 opslagen. Het silo-deel zit liefst zo vol mogelijk met mest en cosubstraten, tot aan de rand waar het gasdak begint, omdat er dan de meeste opbrengst wordt bereikt. Echter, er zit ook wel eens minder vulling in de vergisters. Daarom houden we een veiligheidsmarge aan van [REDACTED] m³ opslagmogelijkheid per (na)vergister, om *worst case* te rekenen.

163. De omvang van de opslag is niet te verifiëren, omdat hierover in de aanvraag geen verdere informatie is opgenomen. Uit tekeningen behorende bij de aanvraag blijken wel de diameter en hoogte van de vergisters c.q. 'opslagen'. Daarnaast blijkt uit een controlerapport van 17 mei 2022 en eerdere stukken van het bedrijf dat de gasdaken een opslag hebben van 729 m³ per gasdak.³⁰ Daarbij is echter nog geen rekening gehouden met het biogas dat wordt opgeslagen boven het vloeistofniveau van het vergistingsmateriaal in de vergisters.³¹ In voornoemde stukken wordt een situatie berekend waarbij 75% van de vergistingscapaciteit zou worden gebruikt. Uitgaande van de vergunde hoogte van 6 meter van de vergister, resteert er dan 1,5 meter aan biogasopslag boven het vloeistofniveau. Gelet op de vergunde diameter van 22 meter van de vergister, leidt dat tot 570 m³ extra ruimte voor de opslag van biogas. In die stukken staat dus fout dat het zou gaan om 524 m³ extra ruimte voor de opslag van biogas. Ook de totale hoeveelheid van 1.253 m³ per vergister, zoals genoemd in die stukken én de toelichting op onderhavige aanvraag, klopt dus niet. Per vergister gaat het om een totaal van 1.300 m³ (730 + 570) aan ruimte voor de opslag van biogas.

164. Drie vergisters en twee opslagen met gasdak – of vijf vergisters? (zie paragraaf 11.3 van deze zienswijze) – met een biogasopslag van 1.300 m³ per vergister/opslag leiden samen tot een ruimte van 6.500 m³ voor de opslag van biogas, wat dus veel meer is

³⁰ Zie bijv. de toelichting op onderhavige aanvraag met revisiedatum 8 juni 2023 (dat eerder in het kader van een Woo-besluit openbaar is gemaakt) en de toelichting op de aanvraag om een omgevingsvergunning van GGG van 24 april 2024, waarop GS op 25 juli 2024 een besluit hebben genomen. Zie het document 'Aanvraag omgevingsvergunning onderdeel milieu (artikel 5.1 tweede lid onder b) voor Groen Gas Goor m.b.t. diverse wijzigingen zonder nadelige gevolgen voor de gezondheid of het milieu', 15 april 2024, P22-0584-046, paragraaf 8.2.

³¹ Dat het gas in de vergisters meegerekend moet worden bij de omschrijving van de hoeveelheid gas in de installatie c.q. op de locatie, heeft de ODT zelf (terecht) aangegeven. Dit volgt uit de toelichting op de aanvraag om een omgevingsvergunning van GGG van 24 april 2024, waarop GS op 25 juli 2024 een besluit hebben genomen. Zie het document 'Aanvraag omgevingsvergunning onderdeel milieu (artikel 5.1 tweede lid onder b) voor Groen Gas Goor m.b.t. diverse wijzigingen zonder nadelige gevolgen voor de gezondheid of het milieu', 15 april 2024, P22-0584-046, paragraaf 8.2.

dan de in 2011 vergunde hoeveelheid van ($3 \times 1.253 =$) 3.759 m^3 biogasopslag. Het klopt dus niet wat er in de aanvraag en het ontwerpbesluit staat.³²

16.1.3 Brzo en Bevi van toepassing

165. De omvang van de biogasopslag bij het bedrijf is dus 6.500 m^3 . Dat overschrijdt de drempelwaarde voor zeer toxische stoffen. Om die reden is het van groot belang dat het maximum H_2S -gehalte in het gas te allen tijde goed wordt geborgd. Anders valt het bedrijf namelijk (als Seveso-inrichting) onder het Brzo en daarmee onder het Bevi. De voorschriften in het ontwerpbesluit zijn daarvoor – mede gelet op de eerdere vaststelling tijdens een controle – ontoereikend.

16.2 Veiligheidsrisico's

166. Gelet op wat in paragraaf 16.1 is toegelicht, is in de aanvraag en het ontwerpbesluit van de verkeerde feiten en omstandigheden uitgegaan. Daardoor zijn de risico's voor de externe veiligheid ook niet goed beoordeeld.

167. In het ontwerpbesluit staat dat geen sprake is van een domino-effect bij het falen van een vergister. Dat is niet (volledig) juist en dat volgt ook niet uit het RIVM-rapport 'Veiligheid grootschalige productie van biogas'. Daar staat dat een mogelijke explosie bij een vergister kan leiden tot het falen van andere nabijgelegen vergisters/gasopslagen. De effecten die dit tot gevolg kan hebben, zullen waarschijnlijk na elkaar plaatsvinden. Weliswaar is de verwachting dat het falen van een tweede opslag niet zal leiden tot relatief veel meer slachtoffers dan de slachtoffers die vallen ten gevolge van een eerste explosie. Maar dat laat onverlet dat mogelijke domino-effecten moeten worden verdisconteerd. Uit het ontwerpbesluit blijkt niet dat dat is gedaan.

168. Brandweer Twente heeft in haar advies aangegeven dat er een tweede – onafhankelijke – route voor de bereikbaarheid van de locatie bij calamiteiten moet worden gerealiseerd en dat nadere afspraken gemaakt moeten worden over de aanwezigheid en bereikbaarheid van voldoende bluswater in de directe omgeving. Dit is weliswaar vastgelegd in voorschrift 2.11.4, maar dat is niet toereikend. De route moet gerealiseerd worden vóórdat een capaciteit van 60.000 ton wordt vergund. En de nadere afspraken over voldoende bluswater en de aanwezigheid en beschikbaarheid van voldoende bluswater moeten zijn gemaakt c.q. geregeld vóórdat een capaciteit van 60.000 ton wordt vergund. Door éérs een capaciteit van 60.000 ton te vergunnen en pas daarna de bereikbaarheid en het bluswater te laten regelen, wordt de veiligheid van de omgeving willens en wetens op het spel gezet. Er (b)lijkt niet eens te zijn onderzocht of/hoe de tweede route kan worden gerealiseerd en of/hoe voldoende bluswater aanwezig/bereikbaar is. De veiligheid is dus niet geborgd. De vergunning mag niet verleend worden.

³² In het ontwerpbesluit staat op blz. 33 alleen vermeld dat het gaat om een opslag van 1.253 m^3 biogas. Daarmee zal bedoeld worden op de opslag van biogas in één vergister. Die hoeveelheid is, zoals toegelicht, onjuist.

17. Geluid

169. De geluidbelasting is onvoldoende beoordeeld en geborgd. Daarover wordt het volgende opgemerkt.

170. Ten behoeve van het akoestisch onderzoek is het bedrijf kennelijk op 15 oktober 2018 bezocht. Dat is bijna zeven jaar geleden. De situatie van toen zegt niets over de situatie van nu. Dat geldt ook voor eventuele metingen die toen zijn uitgevoerd. Het bedrijf is niet meer hetzelfde. Er is sprake van verouderde gegevens. Daarvoor wordt ook gewezen op artikel 13.5, eerste lid, in samenhang met artikel 13.1, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

171. In het akoestisch onderzoek staat dat de vergunningaanvraag onder andere ziet op drie vergistingstanks, twee na-opslagen voor de dunne fractie van het digestaat en een opslagtank voor drijfmest. Dat wijkt af van in ieder geval de toelichting op de aanvraag, de plattegrondtekening en het processchema. De aanvraag is dus innerlijk tegenstrijdig. Als gevolg daarvan kan niet op de deskundigheid en zorgvuldigheid van de aanvraag en de daarbij behorende stukken worden vertrouwd. Doordat alle voornoemde stukken ook onderdeel uitmaken van het ontwerpbesluit, is bovendien ook het ontwerpbesluit innerlijk tegenstrijdig. GS (b)lijken niet te weten wat ze willen vergunnen. Het feit dat de stukken zo duidelijk innerlijk tegenstrijdig zijn, levert ook de vraag op of GS de stukken überhaupt (ook) in onderlinge samenhang hebben beoordeeld. Het ontwerpbesluit is in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel vastgesteld.

172. In het akoestisch onderzoek staat dat het aantal verkeersbewegingen in de representatieve bedrijfssituatie ongewijzigd is ten opzichte van de vigerende vergunde situatie. Dat is ongeloofwaardig. De capaciteit neemt immers toe van 36.000 ton tot 60.000 ton op jaarbasis. Dat betekent dat er meer aangevoerd én meer afgevoerd wordt. Het aantal verkeersbewegingen zal dus toenemen.

173. In het akoestisch onderzoek wordt ingegaan op de normering. Daarbij wordt gewezen op de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening (hierna: Handreiking). Op grond daarvan gelden voor een landelijke omgeving – waar in het geval van cliënten sprake van is – 40, 35 en 30 dB(A) als richtwaarde voor de dag-, avond- respectievelijk nachtperiode.

Aard van de woonomgeving	Aanbevolen richtwaarden in de woonomgeving in dB(A)		
	dag	avond	nacht
Landelijke omgeving	40	35	30
Rustige woonwijk, weinig verkeer	45	40	35
Woonwijk in de stad	50	45	40

174. De vergunning van 2011 voldoet daar volgens de voorschriften aan voor wat betreft de woning van cliënten (zie hierna voorschrift 3.1 uit de vergunning van 2011).

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en de daarin plaatsvindende activiteiten, mogen de hieronder beschreven waarden niet meer bedragen dan:

Inmissiepunt	Langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus ($L_{A,LT}$) in dB(A)		
	Dag (07.00 – 19.00 u)	Avond (19.00 – 23.00 u)	Nacht (23.00 – 07.00 u)
	44	42	42
	44	39	39
	35	30	30
	33	31	31
	32	28	28
	35	30	30
	39	30	30
	39	32	32
	33	26	26

175. Volgens het akoestisch onderzoek voldoet ook de aangevraagde situatie nog steeds aan de richtwaarde van 40, 35 respectievelijk 30 d(BA) ten aanzien van de woning van cliënten. Dit blijkt uit tabel 5 in het akoestisch onderzoek.

Tabel 5: Berekende langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus met tussen haakjes (...) de toetswaarden voor (bedrijfs)woningen buiten en op het bedrijventerrein.

Rekenpunten omschrijving	$L_{A,LT}$ [dB(A)]		
	Dag ($h_o = 1,5$ m)	Avond ($h_o = 5$ m)	Nacht ($h_o = 5$ m)
	44 (55)	41 (50)	40 (45)
	37 (55)	38 (50)	37 (45)
	31 (50)	28 (45)	28 (40)
	30 (50)	26 (45)	25 (40)
	27 (50)	19 (45)	19 (40)
	28 (50)	20 (45)	20 (40)
	35 (50)	27 (45)	26 (40)
	29 (50)	21 (45)	20 (40)
	24 (50)	22 (45)	21 (40)

176. In de aangevraagde situatie zou de geluidbelasting zelfs lager zijn dan in de bestaande situatie. Dat is gelet op de uitbreiding van de capaciteit ongeloofwaardig. Het akoestisch onderzoek is er echter duidelijk over dat de geluidbelasting op de woning van cliënten (ruim) onder de richtwaarden uit de Handreiking blijft. GS willen het bedrijf kennelijk echter veel meer 'geluidruimte' geven. In voorschrift 2.4.2 van het ontwerpbesluit is namelijk het volgende bepaald.

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt en omschrijving	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ in dB(A)		
	Dag	Avond	Nacht
	07.00 -19.00 uur	19.00 -23.00 uur	23.00 -07.00 uur
	50	45	40
	50	45	40
	45	40	35
	45	40	35
	45	40	35
	45	40	35
	45	40	35
	45	40	35
	40	35	30

177. GS willen op de woning van cliënten dus een geluidbelasting van 45, 40 en 35 dB(A) toestaan voor de dag-, avond- respectievelijk nachtperiode. Dit is véél meer dan wat is aangevraagd. Ook is dit veel meer dan wat in 2011 is vergund én meer dan richtwaarde in de Handreiking. Hiervoor is geen enkele onderbouwing gegeven. Het ontwerpbesluit is daarom in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en de Handreiking. Bovendien is niet gemotiveerd dat hiermee is voldaan aan artikel 5.5, zesde lid, [REDACTED]

178. Hetzelfde geldt voor het maximale geluidniveau. Aangevraagd is een maximaal geluidniveau van 44,1/45,1, 25,5/31,3 en 25,5/31,3 dB(A) op de woning van cliënten in de dag-, avond- respectievelijk nachtperiode (zie bijlage 6 in het akoestisch onderzoek).

05_A	[REDACTED]	238402,97	474115,23	1,50	44,1	25,5	25,5
05_8	[REDACTED]	238402,97	474115,23	5,00	45,1	31,3	31,3

179. Volgens de Handreiking geldt als grenswaarde voor het maximaal geluidniveau de hiervoor genoemde richtwaarde (ook opgenomen in tabel 2 van de Handreiking) vermeerderd met 10 dB. Dat betekent een maximaal geluidniveau van 50, 45 en 40 dB(A) in de dag-, avond- respectievelijk nachtperiode. Ten onrechte en zonder enige motivering staat het ontwerpbesluit in voorschrift 2.4.3 meer toe dan wat is aangevraagd en wat in de Handreiking is voorgeschreven.

Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt en omschrijving	Maximale geluidsniveau L_{Amax} in dB(A)		
	Dag	Avond	Nacht
	07.00 -19.00 uur	19.00 -23.00 uur	23.00 -07.00 uur
	61	55	50
	60	55	50
	55	50	45
	55	50	45
	55	50	45
	55	50	45
	55	50	45
	55	50	45
	55	50	45
	50	45	40

180. Ook op dit punt is het ontwerpbesluit daarom in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en de Handreiking. Ook is niet gemotiveerd dat hiermee is voldaan aan artikel 5.5, zesde lid, [REDACTED]

181. In het ontwerpbesluit ontbreken daarnaast de controlevoorschriften, zoals die op grond van artikel 5.5, vierde lid, [REDACTED] verplicht zijn gesteld. Op grond daarvan moeten GS voorschriften over de monitoring van geluid aan de vergunning verbinden. Dat is ten onrechte nagelaten. Het ontwerpbesluit is daarom in strijd met artikel 5.5 [REDACTED]

182. Verder ontbreekt ten onrechte een voorschrift dat vrachtwagens alleen in de dagperiode zijn toegestaan. Vrachtwagens zijn immers alleen in de dagperiode aangevraagd, en mogen dus ook alleen in de dagperiode worden toegestaan.

18. Geur

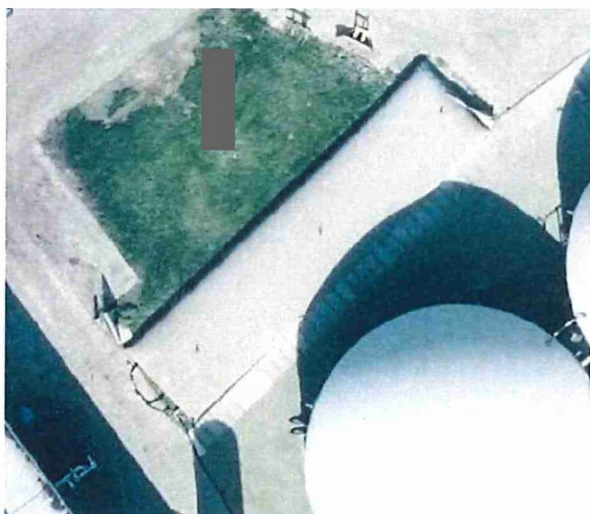
183. In het ontwerpbesluit wordt voor het aspect geurhinder verwezen naar artikel 2.7a van het Activiteitenbesluit. Op grond van artikel 2.3a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit is artikel 2.7a echter niet van toepassing "op emissies naar de lucht van een IPPC-installatie indien en voor zover voor de activiteit of het type productieproces BBT-conclusies voor deze emissies zijn vastgesteld op grond van artikel 13, vijfde en zevende lid, van de EU-richtlijn industriële emissies". Op grond van artikel 2.3a, vierde lid, van het Activiteitenbesluit is artikel 2.7a ook niet van toepassing op emissies van stoffen voor zover in de hoofdstukken 3, 4 en 5 emissie-

eisen aan die stoffen zijn gesteld. In het ontwerpbesluit is hier ten onrechte aan voorbij gegaan. In het ontwerpbesluit is ten onrechte niet beoordeeld voor welke activiteiten bij het bedrijf BBT-conclusies gelden. Ook is ten onrechte niet beoordeeld voor welke activiteiten bij het bedrijf eventueel emissie-eisen zijn (of beter gezegd: waren) gesteld in de hoofdstukken 3, 4 en 5 van het Activiteitenbesluit. Voor zover dergelijke emissie-eisen zouden zijn gesteld in die hoofdstukken, geldt dat daar niet meer naar verwezen kan worden en dat daarvoor voorschriften in het (ontwerp)besluit gesteld moeten worden. Dat geldt ook voor het voldoen aan artikel 2.7a van het Activiteitenbesluit als zodanig. Voor een toelichting daarop wordt, om onnodige herhaling te voorkomen, verwezen naar hoofdstuk 12 van deze zienswijze.

184. In het ontwerpbesluit worden twee geurreducerende maatregelen genoemd. GS beschouwt die maatregelen als BBT. Hiervoor is echter geen toelichting gegeven. In het ontwerpbesluit is ten onrechte niet getoetst aan de BBT-conclusies – uit de diverse toepasselijke BREF's (zie hoofdstuk 13 van deze zienswijze) – die gelden voor het bedrijf. Het ontwerpbesluit schiet daarom ook op dit punt ernstig tekort en is in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en bovenal met artikel 2.14, eerste lid, sub c, onder 1, van de Wabo.

185. In het ontwerpbesluit en het geurrapport staat een overzicht van aangevraagde geurbronnen. In dit overzicht ontbreken in ieder geval de opslag van vaste mest, het drogen van de dikke fractie van digestaat en verdringingslucht. Ook ontbreken ten onrechte voorschriften over deze geurbronnen in het ontwerpbesluit.

- a. Opslag vaste mest: dat vaste mest wordt opgeslagen, staat in de toelichting op de aanvraag (blz. 14). In het geurrapport is de opslag van vaste mest ten onrechte buiten beschouwing gelaten (zie blz. 12 geurrapport). Hierna wordt nog verder op deze opslag ingegaan.
- b. Drogen dikke fractie: dat de dikke fractie van het digestaat wordt gedroogd, is toegelicht in paragraaf 11.5 van deze zienswijze. Daar wordt daarom integraal naar verwezen. In aanvulling daarop wordt het volgende opgemerkt. In het geurrapport wordt ervan uitgegaan dat "de droge digestaat" zes keer per week wordt opgehaald. De frequentie van het afvoeren van 'de droge digestaat' is van belang voor de geurbelasting. Hoe minder vaak 'de droge digestaat' wordt afgevoerd, hoe langer 'de droge digestaat' in de opslag zal blijven liggen. En hoe langer 'de droge digestaat' in de opslag blijft liggen, hoe meer droging er plaatsvindt en hoe hoger de geurbelasting zal zijn. De frequentie van het afvoeren van 'de droge digestaat' is ten onrechte niet in de voorschriften vastgelegd. Ook de toegestane oppervlakte (m^2) en inhoud/omvang (m^3) van de opslag voor de dikke fractie van het digestaat zijn ten onrechte niet in de voorschriften vastgelegd.
- c. Verdringingslucht: verdringingslucht komt op meerdere plekken vrij en is ten onrechte niet meegenomen in het geurrapport. Er komt onder andere verdringingslucht vrij bij de drie ontluchtingspijpen bij de mestzak. Op de volgende afbeelding zijn de ontluchtingspijpen te zien bij de drie 'punten' in het midden van de mestzak verspreid over de lengte van de mestzak.

Daarnaast is in ieder geval sprake van verdringingslucht tussen de gasdaken, bij de aanvoer van vloeibare mest, de invoer van coproducten en de separatorruimte. Verder is sprake van vrijkomende lucht bij de overdruk ventielen van de vergisters.

186. Al deze geurbronnen zijn ten onrechte niet in het geurrapport meegenomen en hierover zijn ten onrechte geen voorschriften gesteld.

187. Voor de opslag van vaste mest én de opslag van vaste coproducten is verder het volgende van belang. De vaste mest en vaste coproducten worden gezamenlijk in één hal opgeslagen (hierna: opslaghal). Het is niet duidelijk welke soorten vaste mest (bijvoorbeeld pluimvee-/rundveemest) worden opgeslagen en hoeveel van iedere soort. Ook is niet duidelijk welke soorten vaste coproducten worden opgeslagen en hoeveel van iedere soort. Dit heeft echter wel invloed op de geuremissie. In het geurrapport is hierover niets opgenomen. Dit is ten onrechte niet beoordeeld en ten onrechte zijn hierover geen voorschriften gesteld.

188. Ook de toegestane oppervlakte (m^2) en inhoud/omvang (m^3) van de opslag voor vaste mest en de vaste cosubstraten zijn ten onrechte niet in de voorschriften vastgelegd. Dat had wel gedaan moeten worden. De tekening bij de aanvraag is daarvoor niet toereikend. Daar staat namelijk geen maximale inhoud in vermeld, maar slechts een inhoud bij benadering. Die inhoud bij benadering in de tekening stemt echter niet overeen met de inhoud die wordt vermeld in de toelichting op de aanvraag. Bovendien is de opslaghal qua oppervlakte en inhoud (veel) groter dan in de tekening en toelichting op de aanvraag staat vermeld. Het bedrijf kan die oppervlakte en inhoud dus eenvoudig overschrijden en heeft in het verleden ook meerdere malen gedaan. Toezichthouders hebben daarnaast geconstateerd dat de toegestane oppervlakte en inhoud niet goed zijn te controleren en te handhaven. Daarom is het eens te meer van belang dat ook maatregelen worden getroffen én voorgeschreven waarmee wordt geborgd dat de toegestane oppervlakte en inhoud

niet kunnen worden overschreden. Voor een verdere toelichting hierop wordt integraal verwezen naar het als **bijlage 10** bijgevoegde memo.

189. Dit alles met betrekking tot de opslaghal is eens te meer van belang omdat de opslaghal niet luchtdicht is afgesloten en dus geuremissie veroorzaakt. Het geurrapport en het ontwerpbesluit (zie voorschrift 2.6.6) gaan er ten onrechte van uit dat dat niet zo is. Voor een toelichting hierop wordt (opnieuw) integraal verwezen naar het als **bijlage 10** bijgevoegde memo. Alles wat daarin is aangevoerd, dient als hier herhaald en ingelast beschouwd te worden.

190. Met betrekking tot het geurrapport wordt verder het volgende opgemerkt. Het geurrapport verwijst naar geurmetingen die in 2021 zijn uitgevoerd. Daarvoor wordt verwezen naar het rapport 'Groen Gas Goor; geuronderzoek 2020' van 12 januari 2024 als **bijlage 5** bij het geurrapport is opgenomen.

- a. Het geuronderzoek 2020 ziet op geurmetingen die op 4 augustus 2020 en 14 september 2020 zijn uitgevoerd, en dus niet op geurmetingen die in 2021 zijn uitgevoerd.
- b. Het geuronderzoek 2020 is reeds vastgelegd in een rapport van 19 mei 2021, met kenmerk R001-1273491FAG-V05-hjr-NL. Het rapport is kennelijk herzien/gereviseerd. Dat is nogal opmerkelijk. Daar is ook geen reden voor genoemd. Dat het rapport is herzien, bevreemdt eens te meer omdat in het rapport van 19 mei 2021 nog expliciet werd gesproken over het "drogen van de dikke fractie" (zie **bijlage 11**).³³ In het rapport dat als **bijlage 5** bij het 'nieuwe' geurrapport is gevoegd, is de woordkeuze aangepast. Dat wijst erop dat GGC probeert te verhullen dat sprake is van het drogen van mest, terwijl daar evident sprake van is.
- c. Verwijzen naar geurmetingen in 2020 treft geen doel. Dat betreft namelijk een momentopname en die zegt niets over de aangevraagde situatie.
- d. Het is onduidelijk hoeveel mest en welke soorten mest en hoeveel coproducten en welke coproducten tijdens de meting waren opgeslagen. Ook om die reden zeggen de geurmetingen in 2020 niets over de aangevraagde situatie.

191. Wat betreft dat laatste punt is verder het volgende van belang. Verwijzen naar geurmetingen uit het verleden heeft geen zin, omdat het daarbij gaat om een momentopname. Voor de geuremissie zijn echter vele factoren van belang, waaronder de soorten dierlijke mest die worden aangevoerd (bijvoorbeeld pluimveemest, rundveemest, drijfmest, etc.), de hoeveelheden die van iedere soort dierlijke mest worden aangevoerd, de soorten coproducten die worden aangevoerd, de hoeveelheden die van iedere soort coproduct worden aangevoerd, et cetera. Dit alles heeft grote invloed op de geuremissie. Een enkele meting zegt daar niets over. In het geurrapport dat bij (de aanvraag voor) het thans bestreden ontwerpbesluit hoort, zijn de geurmetingen uit 2020 dan ook ten onrechte als basis gebruikt (zie

³³ Vanwege de omvang van het geurrapport is voor nu alleen de betreffende pagina uit het geurrapport als **bijlage** toegevoegd.

hoofdstuk 2 en paragraaf 3.1 van het geurrapport). De geuremissie is daardoor niet goed beoordeeld.

192. Dit klemmt eens temeer omdat ook in het geurrapport geen onderscheid wordt gemaakt naar soorten en hoeveelheden dierlijke mest en soorten en hoeveelheden coproducten. Die brengen echter, zoals gezegd, allemaal een verschillende geuremissie met zich. Ook is ten onrechte niet beoordeeld wat de geuremissie is als het bedrijf alleen dierlijke mest zou aanvoeren. Die mogelijkheid benoemt het bedrijf echter wel expliciet in haar aanvraag.

Mest en coproducten

De grondstoffen zijn meststoffen en co-producten. De maximale doorzet is 60.000 ton. Dit zou in theorie ook 60.000 ton mest kunnen zijn. Naar gelang de economische omstandigheden zullen er vaste en vloeibare co-producten worden toegevoegd. In bijlage Aa, onder

Het aandeel mest is minimaal 50% dit kan dus ook 100% van de aanvoer zijn. De aanvoer mest zou theoretisch kunnen oplopen tot 60.000 ton.

193. Hieraan zijn geen beperkingen gesteld in de voorschriften (zie voor een verdere toelichting ook paragraaf 14.3 van deze zienswijze). In theorie zou het bedrijf dus 60.000 ton dierlijke mest per jaar kunnen aanvoeren. Dat heeft invloed op de geuremissie, onder andere bij het aanvoeren van dierlijke mest, de opslag van de vaste mest, het drogen van de dikke fractie van het digestaat en het afvoeren van het digestaat (dunne en dikke fractie). Dit is in het geurrapport ten onrechte niet beoordeeld.

194. Gelet op het voorgaande biedt het geurrapport geen inzicht in en beoordeling van de aangevraagde situatie, en al helemaal niet van een worst-case scenario.

195. In het geurrapport wordt daarnaast ingegaan op de luchtwasser en het biobed. Van de luchtwasser en het biobed zijn echter geen gegevens bekend. Zelfs het type luchtwasser en biobed zijn niet bekend – en dus ten onrechte ook niet vastgelegd. GS vergunnen dus iets, zonder te weten wat ze vergunnen. Dat over de luchtwasser en het biobed geen informatie bekend is, blijkt ook uit voorschrift 2.7.1 en 2.7.2 van het ontwerpbesluit. De daarin 'verzochte' informatie had al beschikbaar moeten zijn. Zonder deze informatie kan de vergunningaanvraag niet beoordeeld worden.

196. Ook andere relevante informatie mist om de vergunningaanvraag te beoordelen. De dimensionering van de luchtwasser en het biobed zijn niet bekend, althans blijkt nergens uit waar de dimensionering op is gestoeld. Het dimensioneringsplan van de luchtwasser geeft enkel aan dat de ventilatiebehoefte voor de mestverwerking 29.987 m³/uur is. Maar daarvoor is geen enkele onderbouwing gegeven. Om de ventilatiebehoefte te onderbouwen, moet onder andere inzichtelijk zijn welke bronnen/activiteiten/ruimtes op de luchtwasser zijn aangesloten. Dat is nu onvoldoende inzichtelijk gemaakt. Dat klemmt eens te meer omdat het bedrijf de

dikke fractie van het digestaat droogt (zie paragraaf 11.5 van deze zienswijze). De ventilatiebehoefte is dus op geen enkele manier onderbouwd. In de verschillende stukken (in het 'milieuspoor' en het 'natuurspoor') noemt GGG hiervoor ook diverse hoeveelheden. In het geurrapport lijkt uiteindelijk te zijn uitgegaan van een debiet van 11.500 m³/uur, wat nogal opmerkelijk is omdat eerder een debiet van 20.500 m³/uur is gemeten en er thans sprake is van een uitbreiding van de capaciteit.

197. Ook het geurverwijderingsrendement van de luchtwasser en het biobed zijn niet bekend en niet onderbouwd – zowel afzonderlijk van elkaar als in onderlinge samenhang. Het is dus helemaal niet bekend of de luchtwasser en het biobed daadwerkelijk een reducerend effect hebben en zo ja, wat dat effect is. Hierover is ten onrechte ook niets vastgelegd in de voorschriften.

198. De voorschriften die wél voor geur zijn opgenomen in het ontwerpbesluit, zijn niet handhaafbaar. Hoe wordt immers gecontroleerd op bijvoorbeeld het voldoen aan voorschriften 2.6.1 en 2.6.2? Ook zijn ten onrechte geen controlevoorschriften gesteld overeenkomstig artikel 5.5, vierde lid, [REDACTED]. Er ontbreekt ook ten onrechte een termijn binnen welke de geuremissiemetingen moeten worden uitgevoerd. De voorschriften voldoen ook overigens niet aan de eisen van artikel 5.5 [REDACTED]. Voor wat betreft voorschrift 2.6.4 is verder van belang dat daaraan wordt toegevoegd dat een logboek moet worden bijgehouden van de momenten waarop de lucht niet op de voorgeschreven wijze wordt afgezogen, wat de oorzaak daarvan is, wanneer welke maatregelen zijn getroffen om het afzuigstelsel weer in gebruik te stellen, et cetera. Ook moet worden voorgeschreven dat het logboek minimaal vijf jaar dient te worden bewaard en voor het bevoegd gezag ter inzage moet liggen.

19. Lucht

199. In het ontwerpbesluit wordt voor het aspect luchtkwaliteit deels verwezen naar het Activiteitenbesluit. Op grond van artikel 2.3a van het Activiteitenbesluit zijn echter niet alle regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing als sprake is van een IPPC-installatie. In het ontwerpbesluit is ten onrechte niet inzichtelijk gemaakt voor welke bedrijfsactiviteiten c.q. -onderdelen wel of geen BBT-conclusies gelden (en zo ja, welke), en of de regels uit het Activiteitenbesluit daarom wel of niet gelden. Voor zover de regels uit het Activiteitenbesluit wel gelden, had daar niet meer naar verwezen kunnen worden. Daarvoor moeten voorschriften in het (ontwerp)besluit gesteld worden. Voor een toelichting daarop wordt, om onnodige herhaling te voorkomen, verwezen naar hoofdstuk 12 van deze zienswijze.

200. In het luchtkwaliteitsonderzoek staat dat de vergunningaanvraag onder andere ziet op drie vergistingstanks, twee na-opslagen voor de dunne fractie van het digestaat en een opslagtank voor drijfmest. Dat wijkt af van in ieder geval de toelichting op de aanvraag, de plattegrondtekening en het processchema. De aanvraag is dus innerlijk tegenstrijdig. Als gevolg daarvan kan niet op de deskundigheid en zorgvuldigheid van de aanvraag en de daarbij behorende stukken worden vertrouwd. Doordat alle voornoemde stukken ook onderdeel

uitmaken van het ontwerpbesluit, is bovendien ook het ontwerpbesluit innerlijk tegenstrijdig. GS (b)lijken niet te weten wat ze willen vergunnen. Het feit dat de stukken zo duidelijk innerlijk tegenstrijdig zijn, levert ook de vraag op of GS de stukken überhaupt (ook) in onderlinge samenhang hebben beoordeeld. Het ontwerpbesluit is in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel vastgesteld.

201. In het luchtkwaliteitsonderzoek wordt opgemerkt dat er geen stuifgevoelige coproducten zijn. Dat klopt niet. Onderdeel IV van bijlage Aa bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet bevat verschillende reststoffen die stuifgevoelig zijn. Dat het bedrijf stuifgevoelige stoffen accepteert en verwerkt, blijkt ook uit onderstaande foto.

202. Het luchtkwaliteitsonderzoek schiet dus alleen al om deze redenen tekort.
203. Daarnaast is ten onrechte niet, althans niet volledig en niet goed, aan de relevante BBT-conclusies uit de toepasselijke BREF's getoetst. BBT is onder andere dat de opslaghal voor de vaste coproducten en vaste mest luchtdicht is (wat niet het geval is; zie bijlage 10 bij deze zienswijze), dat het stof bij stuifgevoelige stoffen – waarvan vastgelegd moet worden welke stoffen dat zijn – wordt afgevangen (wat gelet op de foto duidelijk niet wordt gedaan) en dat het CO₂ wordt afgevangen en opgewerkt om zo min mogelijk CO₂ uit te stoten. Aan in ieder geval deze BBT wordt niet voldaan. Het luchtkwaliteitsonderzoek en het ontwerpbesluit schieten alleen al om voornoemde redenen tekort.

20. Wet bibob

204. Op grond van artikel 2.20 van de Wabo kan de vergunning geweigerd worden in het geval en onder de voorwaarden bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (hierna: Wet bibob). In het ontwerpbesluit staat hierover enkel dat het Cluster Integere Overheid van de provincie Overijssel een beoordeling heeft uitgevoerd, maar dat die beoordeling niet heeft geleid tot een nader onderzoek.
205. Het is onbekend op basis waarvan en hoe het Cluster Integere Overheid een beoordeling heeft uitgevoerd. Deze kan echter niet juist zijn. Op 23 mei 2023 – dus voorafgaand aan de door GGG aangevraagde vergunning – hebben GS al een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom aan GGG gestuurd. Die last onder dwangsom ziet op (uiteindelijk) 14 overtredingen, waaronder ernstige overtredingen zoals een jarenlange, grove overschrijding van de toegestane doorzet aan dierlijke mest, cosubstraten en afvalstoffen. Het gaat daarbij om economische delicten. In het voornemen hebben GS er daarom op gewezen dat zij de buitengewoon opsporingsambtenaar van de ODT op de hoogte zouden brengen van de geconstateerde overtredingen en dat er ook strafrechtelijke handhaving kan volgen. GS hebben de last onder dwangsom bij besluit van 7 november 2023 definitief opgelegd.
206. Medio 2023 hebben toezichthouders in opdracht van GS een operationele analyse met betrekking tot de activiteiten van GGG uitgevoerd. De uitkomsten van die analyse waren aanleiding om een onderzoek in de vorm van diepgaand administratief onderzoek bij GGG uit te voeren. GS hebben dit onderzoek in 2024 laten uitvoeren. Er zijn wederom grove overtredingen – nota bene met betrekking tot de afvalstoffenwetgeving – vastgesteld. Op 13 december 2024 hebben GS hiervoor een last onder dwangsom aan GGG opgelegd. Omdat het wederom gaat om economische delicten, hebben GS de buitengewoon opsporingsambtenaar hiervan wederom op de hoogte gebracht.
207. Verder hebben de toezichthouders namens GS in april 2025 ook gaslekkages bij GGG vastgesteld. Op 9 mei 2025 hebben GS daarvoor een voornemen tot het opleggen van een last onder dwangsom naar GGG gestuurd. Omdat het wederom gaat om economische delicten, hebben GS de buitengewoon opsporingsambtenaar hiervan wederom op de hoogte gebracht.
208. En dan hebben we het nog niet gehad over alle (groe) overtredingen die al zijn vastgesteld bij GGG vóórdat GS (eindelijk) erkenden dat zij bevoegd gezag zijn ten aanzien van GGG.
209. Gelet op het voorgaande is het een feit dat GGG haar bedrijf gebruikt om strafbare feiten te plegen. GS hebben GGG zelf – terecht- als calculerend overtreder (indeling in interventieklasse C overeenkomstig de landelijke handhavingsstrategie) aangemerkt. Het economisch voordeel dat GGG met haar overtredingen geniet, is

kennelijk zelfs dusdanig groot dat een opgelegde dwangsom van € 1.500.000 voor haar geen (voldoende) prikkel vormt om de overtredingen te beëindigen.

210. Het zal dan ook niet bevreemden dat tegen het bedrijf een strafrechtelijk onderzoek loopt. Wat wel bevreemdt, is dat het Cluster Integere Overheid geen nader onderzoek heeft uitgevoerd. Dat roept de nodige vraagtekens op.

211. Gelet op de hiervoor genoemde feiten en omstandigheden moet de door GGG aangevraagde vergunning op grond van artikel 2.20 van de Wabo in samenhang met artikel 3 van de Wet bibob geweigerd worden.

21. Voorschriften

212. In het voorgaande is al ingegaan op onjuiste en ontbrekende voorschriften in het ontwerpbesluit. In aanvulling daarop wordt het volgende opgemerkt.

213. Voorschrift 2.1.1 bepaalt dat de vergunninghouder moet beschikken over een milieuzorgsysteem, oftewel een milieubeheersysteem (hierna: MBS). De invoering en naleving van een MBS is de best beschikbare techniek (hierna: BBT) om de algehele milieuprestaties te verbeteren, waarbij in de MBS de elementen moeten zijn opgenomen die zijn genoemd in BBT 1 van de BREF Afvalbehandeling. In voorschrift 2.1.1. ontbreken in afwijking van BBT 1 – en dus onterecht – de volgende elementen:

- a. een inventarisatie van afvalwater- en afgasstromen (BBT 2);
- b. een residuenbeheerplan (punt 6.5 van de BBT-conclusies);
- c. een beheerplan voor geluid en trillingen (BBT 17).

214. Voorschrift 2.1.1 bepaalt daarnaast ten onrechte niet dat GGG het MBS ook moet naleven. Daarnaast is in de voorschriften ten onrechte niet bepaald dat het MBS binnen (bijvoorbeeld) een half jaar na het in werking treden van de vergunning moet zijn vastgesteld en ter goedkeuring aan GS moet worden voorgelegd. Dit is eens te meer van belang nu GGG nog geen MBS heeft vastgesteld en gelet op de 'toelichting bij de BBT toets voor Groen Gas Goor' bij de vergunningaanvraag (hierna: BBT-toets bij de aanvraag) ook niet voornemens is om dat te doen (blz. 6 BBT-toets). De BBT-toets bij de aanvraag mag om die reden geen deel uitmaken van de vergunning. Het ontwerpbesluit is gelet hierop overigens ook innerlijk tegenstrijdig.

215. Voorschrift 2.1.2 bepaalt dat binnen het bedrijf een plattegrond aanwezig moet zijn waarop alle gebouwen en installaties met hun functies moeten zijn aangegeven. De plattegrond bij de aanvraag voldoet hier niet aan. In de plattegrond staat namelijk niet wat de tussenvergister en de navergister zijn. Die vergisters mogen geen hoofdvergisters zijn. Voor de overige opmerkingen bij de plattegrond c.q. tekeningen wordt verwezen naar paragraaf 11.4 van deze zienswijze.

216. Voorschrift 2.1.2 bepaalt daarnaast dat op de plattegrond ook moeten zijn aangegeven “alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid”. De plattegrond bij de aanvraag voldoet hier niet aan. Bij onder andere de volgende opslagen staan ten onrechte niet de aard en/of de maximale hoeveelheid van de stoffen:

- a. vergisters: aard en maximale hoeveelheid van de stoffen;
- b. solid storage: er staat alleen een benadering ('ca.') van de inhoud maar geen maximum, en volgens de tekening worden hier enkel coproducten opgeslagen, wat afwijkt van de rest van de vergunningaanvraag;³⁴
- c. invoerbakken: aard van de stoffen;
- d. solid fraction storage: aard en maximale hoeveelheid van de stoffen.

217. De plattegrond maakt gelet op dictum II van het ontwerpbesluit deel uit van de vergunning. De plattegrond voldoet echter niet aan de eisen die daaraan worden gesteld. De plattegrond kan in zoverre geen deel uitmaken van de vergunning. Ook is het ontwerpbesluit in zoverre innerlijk tegenstrijdig.

218. Voorschrift 2.12.1 bepaalt dat het fakkelsysteem zo min mogelijk moet worden gebruikt. Ten onrechte is hieraan geen harde beperking gesteld. Dat had vanwege de gevolgen van affakkelen voor de omgeving en het milieu wel gedaan moeten worden. Aan voorschrift 2.12.6 en/of 2.12.7 moet worden toegevoegd dat het logboek minimaal vijf jaar moet worden bewaard.

219. In algemene zin wordt nogmaals opgemerkt dat de voorschriften niet voldoen aan de eisen die daaraan in artikel 5.5 en volgende van het Bor worden gesteld.

22. Onvolledige vergunning(aanvraag)

220. Op grond van artikel 2.7, eerste lid, van de Wabo moet een aanvraag voor een omgevingsvergunning betrekking hebben op alle onlosmakelijke activiteiten binnen het betrokken project. De aanvraag – en daarmee ook het ontwerpbesluit – voldoet daar niet aan.

221. Het bedrijf ('project') is namelijk in strijd met het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Zenkeldamshoek 2017'³⁵. Dat betekent dat sprake is van de onlosmakelijk samenhangende activiteit zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en sub c, van de Wabo. Nu daarvoor geen vergunning is aangevraagd en GS dus ook niet het voornemen hebben om daarvoor een vergunning te verlenen, had de aangevraagde vergunning ook vanwege strijd met artikel 2.1, eerste lid, aanhef en sub c, van de Wabo geweigerd moeten worden.

³⁴ Zie bijv. toelichting op de aanvraag blz. 14 en AV-beleid blz. 13.

³⁵ Sinds 1 januari 2024 onderdeel van het Omgevingsplan gemeente Hof van Twente.

222. Dat het bedrijf in strijd is met het bestemmingsplan, is toegelicht in paragraaf 8.1 van deze zienswijze. Om onnodige herhaling te voorkomen, wordt daar integraal naar verwezen.

23. Conclusie

223. In het m.e.r.-beoordelingsbesluit is ten onrechte geconcludeerd dat geen MER is vereist. Er had wél een MER opgesteld moeten worden. Daarom moet de aangevraagde omgevingsvergunning worden geweigerd. Ook overigens moet de aangevraagde omgevingsvergunning worden geweigerd. Die is namelijk in strijd met verschillende wet- en regelgeving. In het ontwerpbesluit is dit ten onrechte miskend. Het ontwerpbesluit is daarnaast in strijd met verschillende algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

224. Cliënten concluderen tot gegrondverklaring van hun zienswijze en weigering van de aangevraagde omgevingsvergunning.

225. Cliënten behouden zich gelet op het feit dat het ontwerpbesluit – nota bene tegelijkertijd met een ander ontwerpbesluit voor dit bedrijf – midden in de zomer-/vakantieperiode ter inzage is gelegd en slechts een beperkte aanvullende termijn is gesteld voor het indienen van de motivering van de zienswijze, het recht voor om hun zienswijze later nader aan te vullen. Ook behouden zij zich het recht voor om hun zienswijze nader aan te vullen na ontvangst van de ontbrekende stukken bij het ontwerpbesluit c.q. de vergunningaanvraag.

